

VEKÂLET SÖZLEŞMESİNİN VEKÂLETE ÖZGÜ SEBEPLERLE SONA ERMESİ

Yrd. Doç. Dr. Öz Seçer*

ÖZET

Ekonomik gelişmeler sonucu hizmet sektörünün büyümesi, vekâlet sözleşmesinin uygulama alanını genişletmiştir. Vekâlet sözleşmesinin uygulama alanının genişlemesi, vekâlet sözleşmesine ilişkin sona erme sebeplerinin ayrıntılı olarak incelenmesi gerekliliğini de beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada vekâlet sözleşmesinin sona erme sebeplerinin ayrıntılı olarak incelenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vekâlet Sözleşmesi, Sona Erme, Sona Erdirme, Ölüm, Ehliyetsizlik, İflas.

THE TERMINATION OF MANDATE CONTRACT RELATED TO SUI GENERIS REASONS

ABSTRACT

The growth of service sector due to economic developments, enlarged scope of application of mandate contract. The enlargement of scope of the mandate contract brings necessity of examination detailed of termination causes related to mandate contract. In this study, the termination causes of mandate contract will be examined in detail.

Keywords: The mandate contract, Termination, Revoke, Death, Incapacity, Bankruptcy.

---

* Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk ABD Öğretim Üyesi.

GİRİŞ

Türk Borçlar Kanununda düzenlenmiş sözleşmelerden biri olan vekâlet sözleşmesi, günümüzde meydana gelen ekonomik değişikliklere paralel olarak hizmet sektörünün önemli ölçüde büyümesi sonucu, uygulama alanı genişleyen bir sözleşme özelliği göstermektedir. Vekâlet sözleşmesinin uygulama alanının genişlemesi, aynı zamanda bu sözleşmeye ilişkin kanun hükümlerinin uygulanması açısından sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu sorunlardan biri de, vekâlet sözleşmesinin sona ermesine ilişkin TBK m. 512-514 hükümlerinin uygulanmasıdır.

Çalışmamızın konusu, vekâlet sözleşmesine özgü sona erme sebeplerinin incelenmesi oluşturmaktadır. Bu bağlamda, ilk olarak vekâlet sözleşmesinin tek taraflı sona erdirmesi ele alınacak, daha sonra vekâlet sözleşmesinin, ölüm, taraflardan birinin ehliyetsizliği, iflas sebebiyle sona ermesi incelenecektir.

A. Tek Taraflı Sona Erdirme

1. Sona Erdirme Hakkının Hukuki Niteliği

“Sona ermesi” başlığı altında yer alan TBK m. 512/c. I’ e göre, ”Vekâlet veren ve vekil, her zaman sözleşmeyi tek taraflı olarak sona erdirebilir”¹.

Türk Borçlar Kanunu’nda yer alan bu madde, vekâlet ilişkisinin tek taraflı beyanla sona ermesine ilişkindir. Vekâlet sözleşmesine ilişkin düzenlemeler arasında 512’inci maddedeki düzenlemeye yer verilmesi,

---

¹ BK m. 396/f. I’ e göre: “Vekâletten azil ve ondan istifa her zaman caizdir. “Taraflara, tek taraflı olarak diledikleri zaman vekâlet sözleşmesini sona erdirmeye imkân tanıyan hükümde, vekilin sona erdirmeye hakkını ifade etmek için “istifa”, müvekkilin hakkını ifade etmek için ise “azil” terimleri kullanılmıştır. Borçlar Kanunu’nun kaleme alınmasında, İsviçre Borçlar Kanunu’nun kullandığı geri alma ve fesih yerine, azil ve istifa kavramları tercih edilmiştir. Genel olarak azil, bir kimsenin bir görevden, bir işten alınması, el çektirilmesi; istifa ise bir kimsenin kendi isteği ile bir işten, görevden ayrılması anlamını taşımaktadır. Kanun burada her ne kadar istifa ve azilden söz etmekte ise de bunun geri alma olarak anlaşılması gerektiği belirtilmektedir. **Akıncı Şahin**, Vekâlet Sözleşmesinin Sona Ermesi, Konya 2004, s. 57; **Tercier Pierre**, “L’extinction prématurée du contrat”, in *Das Architektenrecht Le droit de L’architecte*, Fribourg 1995, s. 367; **Serozan Rona**, Sözleşmeden Dönme, 2. Bası, İstanbul 2007, s. 131-132.

genel sebepler dışında özel bir sona erme şeklinin düzenlendiği anlamına gelmektedir². Diğer iş görme sözleşmelerinde, taraflar arasındaki ilişkinin bu kadar kolay çözümlenmesine olanak tanıyan herhangi bir düzenleme (eser sözleşmesindeki iş sahibinin tek taraflı feshini düzenleyen TBK m. 484 hükmü istisna olmak üzere) bulunmamaktadır³. Böyle bir düzenlemenin yapılmasının temelinde, vekâlet sözleşmesinin güven temeline dayalı bir sözleşme olması yatmaktadır⁴. Bu nedenle, Kanun taraflardan her birine dilediği zaman sözleşmeyi tek taraflı olarak sona erdirebilme yetkisini vermiştir. Vekâlet veren ve vekil, belirli bir sebebe dayanmadan ve belirli bir süreyle bağlı kalmadan her zaman sözleşmeyi sona erdirebilirler⁵.

² **Oser Hugo/Schönenberger** Wilhem, Kommentar zum Schweizerischen Zivilgesetzbuch V.Band: Das Obligationenrecht 2.Teil (Halbband): Art.184-418, Zurich 1936, Art. 404 N. 1; **BilgeNecip**, Borçlar Hukuku (Özel borç münasebetleri), Ankara 1971, s. 300.

³ **Gökyayla** Emre, Avukatlık Sözleşmesinin Sona Ermesi, Ankara 2007, s. 40; **Abравanel Philippe**, “L’emprereur de chine et le grain de tabac reflexion sur l’article 404 CO”, Jdt 1987 I, s. 468; **Karabağ-Bulut** Nil, Medeni Kanununun 23. Maddesi Kapsamında Kişilik Hakkının Sözleşme Özgürlüğüne Etkisi, İstanbul 2014, s. 160.

⁴ **Piaget** Emmanuel, “Les regles du mandat face aux contrats innommés analyse conceptuelle et typologique du contrat de mandate, AJP/PJA 2005, s. 1000; **Dessemontet** François, Les contrats de service, s. 170-171; **Dürr** Carl, Werkvertrag und Auftrag – Kommentar der Art. 363 bis 379 und 394 bis. 406 OR, Vira 1983, s. 182; **Gökyayla** Emre, Avukatlık Sözleşmesinin Avukatın Azli ve İstifasıyla Sona Ermesi, Ankara 2007, s. 52; **Bucher** Eugen, Schweizerisches Obligationenrecht, Besonderer Teil, Zürich 1988, s. 227; **Zevkliler**Aydın/**Gökyayla** K. Emre, Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, 12. Bası, Ankara 2013; s. 624; **Gümüş** M. Alper, Borçlar Hukuku Özel Hükümler Cilt. 2 İstisna Vekâlet Tellallık Vekâletsiz İş Görme Havale Vedia Kefalet Garanti, İstanbul 2010, s. 377; **Zembulidis** Temistokli, “Vekâlet”, İstanbul Barosu Dergisi, Mayıs 1942, Yıl XVI, S. 5s. 289; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 1; **Friedrich** Hans Peter, “Fragen aus dem Auftragsrecht”, ZBJV Band 21 Dezember 1955, s. 475; **Leuenberger** Christoph, Dienstleistungsverträge, ZSR 106 1987 II, s. 23; **Zevkliler** Aydın/**Ertaş Şeref/Havutçu** Ayşe/**Aydoğdu** Murat/**Cumaloğlu** Emre, Borçlar Hukuku Genel Hükümler ve Özel Borç İlişkileri Ana İlkeler, İzmir 2013, s. 630; aksi fikirde : **Fellmann**Walter, BernerKommentar, Schweizerisches Zivilgesetzbuch, Das Obligationenrecht, Band VI, 2. Abteilung Die einzelnenVertragsverhältnisse, 4.Teilband, Der einfache Auftrag, art. 394-406 OR, Bern 1992, Art. 404 N. 8; **von Büren** Bruno, Der Auftrag, Zurich 1944, s. 74-75; **Kayihan Şaban/Ünlütepe** Mustafa, Vekâlet Sözleşmesinin Kendine Özgü Sona Erme Sebepleri, FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, S. 3, Y. 2014, s. 179; **Schmid** Jörg/**Stöckli** Hubert, Schweizerisches Obligationenrech Besonderer Teil, Zürich 2010, N. 1965.

⁵ **Tercier**, L’extinction prématurée du contrat, s. 366; **Liatowitsch** Manuel/**Mondini** Andrea, Jederzeitige Kündigung von Aufträgen schadet dem Dienstleistungssandort

Sona erdirmeye yönelik irade beyanının açığa vurulması yeterlidir. Taraflara tanınan bu olanak, onların temerrüde düşmesini de engellemektedir⁶. Taraflardan biri sözleşmeye son vermeye karar verdiği anda, iş görme borcunu ifa etme veya ifayı kabul etme yükümlülüklerinden de kurtulmaktadırlar⁷.

Buna karşılık, doktrinde bir başka görüş⁸, bütün vekâlet sözleşmelerinde taraflar arasında özel bir güven ilişkisinin bulunduğunu söylemenin mümkün olmadığını, günümüzde vekâlet sözleşmesinin birbirinden çok farklı iş görmeleri kapsayan geniş bir uygulama alanı bulması karşısında, iş görmenin içeriğine dayanan genellemeler yapmanın pek mümkün gözükmediğini ileri sürmektedir. Bizce de, vekâlet sözleşmesinin güncel gelişmelere bağlı olarak uygulama alanının genişlemesi ve değişmesi, bu sözleşmenin tarafları arasındaki ilişkinin her durumda özel bir güvene dayalı olduğunun kabulünü zorlaştırmaktadır. Avukatlık veya hekimlik gibi tipik vekâlet sözleşmelerinde dahi, sözleşmeyi her zaman sona erdirme hakkının her zaman var olması gerektiği eleştiriye açıktır. Vekâlet sözleşmesinin haklı nedenle sona erdirilmesi de yeterli koruma sağlayabilecektir.

Vekâlet verenin vekâlet sözleşmesini tek taraflı olarak sona erdirebilmesi, vekâlet sözleşmesinde ihtiyaç duyulan güven ilişkisi ile vekâlet verenin menfaatlerinin ilişkinin temelini oluşturmasına

---

SchweizZeit für eine Praxis anderung zu Art. 404 OR, AJP 2009, s. 294; **Krauskopf** Frédéric, Die Kündigung von Bauverträgen und die Folgen, in Schweizerische Baurechtstatung, Freiburg 2007, s. 56; **Ramoni** Claude, Demeure du débiteur et contrats de droit suisse, Lausanne 2002, N. 556; **Yavuz Cevdet/Acar Faruk/Özen Burak**, Türk Borçlar Hukuku Özel Hükümler, İstanbul 2014, s. 1220; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 5; **Zembulidis**, s. 289; **Fellmann**, Art. 404 N. 19; **Weber Rolf H.**, Praxis zum Auftragsrecht und zu den besonderen Auftragsarten, Bern 1990, s. 127; **Kayihan/Ünlütepe**, s. 181.

⁶ **Werro Franz/Douzals Jacques/Carron Maxence**, Les enjeux et la concrétisation de la réforme de l'art. 404 CO, AJP 2013, s. 217.

⁷ **Werro/Douzals/Carron**, s. 217.

⁸ **Sarı Suat**, Vekâlet Sözleşmesinin Tek Taraflı Olarak Sona Erdirilmesi, İstanbul 2004, s. 70-71.

dayanmaktadır⁹. Böyle niteliklere sahip bir sözleşmede, vekâlet vereni sözleşme ilişkisi içerisinde kalmaya zorlamak, onun kişilik hakları ile bağdaşmamaktadır¹⁰. Yalnız yapılan bu açıklamaların güven ilişkisinin ön planda olduğu tipik vekâlet sözleşmeleri bakımından geçerli olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Hizmet veya ortaklık sözleşmesi gibi sözleşmelerde de vekâlet sözleşmesine benzer bir şekilde güven ilişkisi söz konusu olmakla beraber, bu ilişkilerde kanun koyucu haklı nedenle fesih yetkisi tanımakla yetinmiş, ilişkinin daima tek taraflı olarak sona erdirilebileceği kuralını öngörmemiştir¹¹.

Tek taraflı sona erdirme, sözleşmenin sona ermesinde karşılaşılan diğer kavramlar olan dönme ve fesih kavramlarından bazı farklılıklar göstermektedir. Doktrinde bir görüş¹², tek taraflı sona erdirmenin fesih ve dönmeden farklı özellikler gösterdiğini ileri sürmektedir. Bu görüş, bir sözleşmenin feshedilebilmesi için kanunda veya sözleşmede düzenlenen fesih sebeplerinden birinin ortaya çıkması gerektiğini, ayrıca feshe yönelik iradenin ortaya konmasından sonra belirli bir sürenin beklenmesi veya olağanüstü fesih sebeplerinin mevcut olması gerektiğini, sona erdirmenin ise herhangi bir sebebin varlığına ve herhangi bir süre beklenmesine ihtiyaç göstermediğini belirtmektedir.

Sona erdirmenin fesih ve dönme niteliği taşıdığını ileri süren görüş¹³ ise, sona ermenin zamansal etkisinden hareket etmektedir. Bu görüş, somut sözleşme ilişkisinde, taraflara tanınan tek taraflı sona erdirme hakkının sözleşmeden dönme mi, yoksa fesih hakkı mı olduğunun, bu sözleşmenin ani edimli mi yoksa sürekli borç ilişkisi

⁹ Engel Pierre, Contrats de droit suisse-Traité des contrats de la partie speciale du code des Obligations, de la vente au contrat de société simple, articles 183 a 551 CO, ainsi que quelques contrats innommés, Berne 1992, s. 508; Akıncı, s. 60; Frick Aurelia C. K., Die Beendigung des Einfaches Auftrages (Art. 404 und 405 OR), Basel 2005, s. 49; Morin Ariane, La jurisprudence du tribunal federal publiée depuis 1994 en matière de mandat in l'évolution récente du droit des obligations, 2004, s. 139.

¹⁰ Erdem Mehmet, Vekâletten Azil ve İstifa (Vekâlet Sözleşmesinin Tek Taraflı Olarak Sona Erdirilmesi) Erdoğan Teziç'e Armağan, İstanbul 2007, s. 950.

¹¹ Karabağ-Bulut, s. 157.

¹² Gökyayla, Avukatlık Sözleşmesinin Sona Ermesi, s. 47-48.

¹³ Sarı, s. 81.

niteliğinde mi olduğunun cevabına bağlı olduğu, vekâlet sözleşmesi ilişkisinin sürekli borç ilişkisi olabileceği gibi ani edimli borç ilişkisi niteliğinde de olabileceğini, somut olaydaki vekâlet sözleşmesinin çeşidine göre, sona erdirmenin sözleşmeden dönme veya fesih niteliği taşıyabileceğini belirtmektedir.

Kanaatimizce, ilk görüşün benimsenmesi daha uygun düşmektedir. Her ne kadar TBK m. 512’de tanınmış olan tek taraflı sona erdirmenin hakkı, fesih ve dönme haklarına benzemekle beraber, bazı yönlerden de farklı özellikler taşımaktadır. İlk olarak dönme ve fesih hakkının kullanımı bazı şartlara tabi tutulmuşken, tek taraflı sona erdirmenin kullanımı kural olarak bir şarta tabi değildir. İkincisi dönme ve fesih hallerinde kusura bağlı olarak karşı taraftan tazminat talebinde bulunabilmesi mümkün iken tek taraflı sona erdirmenin kullanılmasında sona erdirmenin beyanında bulunanın karşı tarafın uygun olmayan zamanda uğradığı zararları tazmin etmesinin söz konusu olmasıdır. Bu durumda vekâlet sözleşmesinde sona erdirmenin kendine özgü bir sona erme sebebi olduğunun kabul edilmesi uygun düşmektedir.

Sona erdirmenin tek taraflı bir hukuki işlem olması, vekâlet sözleşmesinin tarafların anlaşmasıyla sona erdirilmesini engellememektedir. Vekilin ve vekâlet verenin sözleşmeyi sona erdirmesi aynı hukuki niteliğe sahip hukuki işlemler olup taraflara bozucu yenilik doğuran bir hakkı kullanma imkânı tanımaktadırlar¹⁴.

---

¹⁴ **Gauch** Peter, Art. 404 OR- Sein Inhalt, seine Rechtfertigung und die Fragen eines zwingenden Charekters, Recht 1992, Heft 1 s. 10; **Lüchinger** Niklaus, Schanenersatz im Vertragsrecht, Fribourg 1999, N. 678; **Krauskopf**, s. 55; **Hofstetter** Joseph, Le mandat et la gestion d'affaires, TDPS., vol. VII, t. II/1, Fribourg 1994, s. 54; **Tandoğan** Haluk, Borçlar Hukuku-Özel Borç İlişkileri C. II, İstanbul 2010, s. 620; **Eren** Fikret, Borçlar Hukuku Özel Hükümler, Ankara 2014, s. 708; **Fellmann**, Art. 404, N. 16; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 127; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 5; **Akıncı**, s. 56; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 367; **Gümüş**, Borçlar Özel C.2, s. 377; Y. 4.HD., 15.3.1980 T., E.1600, K. 6365 (**Uygur** Turgut, Açıklamalı İçtihatlı Borçlar Kanunu Sorumluluk ve Tazminat Hukuku C.8 BK m.395-544, Ankara 2003, s. 8927); **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 5; **Başpınar** Veysel, Vekilin Özen Borcundan Doğan Sorumluluğu, Ankara 2004, s. 257; **Tekin** Leyla, Vekilin Müvekkilin Talimatlarına Uyuma Yükümlülüğü (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul 2010, s. 40;

2. Sona Erdirme Hakkının Kullanılması

Vekâlet sözleşmesinin sona ermesi sonucunun doğması için, vekâlet verenin veya vekilin bu konudaki irade beyanı yeterli olmakta, diğer tarafın buna rıza göstermesine ihtiyaç bulunmamaktadır¹⁵. TBK m. 512 çerçevesinde vekâlet verenin ve vekilin sözleşmeyi sona erdirmesi tek taraflı bir hukuki işlemdir¹⁶.

Sona erdirmeye beyanının kullanımı kural olarak herhangi bir şekilde bağlı değildir¹⁷. Açık, yazılı bir beyanla karşı tarafa bildirilebileceği gibi,

---

Oser/Schönenberger, Art. 404 N. 4; **Özkaya** Eraslan, Vekâlet Sözleşmesi ve Kötüye Kullanılması, Ankara 2005, s. 591; **Akipek** Şebnem, Alt Vekâlet, Ankara 2003, s. 241; **Müller** Christoph, Contrats de droit suisse, Berne 2012, N. 2074; **Aral** Fahrettin/**Ayrancı** Hasan, Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, 9.Baskı, Ankara 2012, s. 413; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 181; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 4.

¹⁵ **Yalçınduran** Türker, Vekâlet Sözleşmesinde Ücret, Ankara 2007, s. 98.

¹⁶ **Gehrer Carole/Giger Gion**, Art. 394-406 OR, Handkommentar zum Schweizer Privatrecht Vertragverhältnisse Teil 2: Arbeitvertrag, Werkvertrag, Auftrag, GoA, Bürgschaft, 2. Auflage, Zürich-Basel-Genf 2012, Art. 404 N. 3; **Peyer** Jürg, Der Widerruf im Schweizerischen Auftragsrecht, Zürich 1974; s. 126; **Velidedeolu** Hıfzı Veldet/**Özdemir** Refet, Türk Borçlar Kanunu Şerhi (Genel-Özel), Ankara 1987, s. 616; **Becker** Herman, İsviçre Medeni Kanunu Şerhi/ Borçlar Hukuku, II: bölüm- Özel Borç İlişkileri (m. 184-551), Ankara 1993(çev. A. Suat Dura), Art. 404 N. 2; **Bühler** Roland, Der Auftrag, OR Handkommentar, Schweizerisches Obligationenrecht (Herausgeber Jolanta Kren Kostkiewicz, Peter Nobel, Ivo Schwander, Stephan Wolf), Bern 2009, Art. 404 N. 2; **Sarı**, s. 85; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 5; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 377; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 4; **Tekin**, s. 40; **Aral/Ayrancı**, s. 413; **Fellmann**, Art. 404 N. 20.

¹⁷ **Schneider** Albert/**Frick** Heinrich, Commentaire du code des obligations, 4. édition, adaptation fr.par Max - E. PORRET, Neuchâtel: 1915-1916; Art. 404 N. 3; **Funk** Fritz, Commentaire du code fédéral des obligations, trad.française par M. PORRET, Neuchâtel 1930, s. 250; **Aydoğdu** Murat/**Kahveci** Nalan, Türk Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, İzmir 2013, s. 691; **Olgaç** Senai, Kazai ve İlmi İçtihatlarla Türk Borçlar Kanunu Akdın Nevileri C:III Akdın Muhtelif Nevileri Madde 372-545, Ankara 1969, s. 164; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 127; **Fellmann**, Art. 404 N. 33; **Bühler**, Art. 404 N. 2; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 377; **Becker**, Art. 404 N. 2; **Hofstetter**, Mandat, s. 54; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 6; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 4; **Başpınar**, Vekilin Özen Borcundan Doğan Sorumluluğu, s. 257; **Müller**, N. 2074; **Özkaya**, s. 593; **Sarı**, s. 87; **Krauskopf**, s. 55; **Dürr**, Werkvertrag und Auftrag, s. 183; **Gehrer/Giger**, Art. 404 N. 3; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 183; **Yalçınduran**, s. 98; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 4; **Ramoni**, N. 556.

örtülü bir şekilde, hatta iradeyi belirten bir fiille de yapılabilir¹⁸. Ancak iradeyi belirten bir fiille yapıldığı takdirde vekâlet sözleşmesi, karşı tarafın bu fiilleri öğrenmesinden itibaren son bulur.

Vekalet sözleşmesinin taraflarından her ikisinin de tacir olması ve vekalet sözleşmesinin tarafların ticari işletme ile ilgili bulunması durumunda, sona erdirmeye bildirimının noter marifetiyle, güvenli elektronik posta ile, iadeli-taahhütlü mektupla veya telgrafla yapılmasının mümkün olup olmadığının ayrıca değerlendirilmesi gerekmektedir. TTK m. 18/f. III'e göre, tacirler arasında sözleşmeyi feshe veya sözleşmeden dönmeye ilişkin beyanların bir önceki cümlede belirtilen yollardan birine başvurularak yapılması gerekmektedir. Vekalet sözleşmesinde sona erdirmenin kendine özgü bir sona erme sebebi olması yüzünden TTK m. 18/f. III'ün uygulanmayacağı düşünülebilir. Buna karşılık hükmün amacı dikkate alındığında, tacirler arasında sözleşmeyi sona erdirmeyi içeren irade beyanlarının fıkra da belirtilen şekillerden birine uyularak yapılması gerekmektedir. Bu yüzden vekalet sözleşmesinin taraflarının tacir olduğu durumlarda, sona erdirmeye ilişkin beyanın TTK m. 18/f.III'te öngörölmüş olan şekillerden birine uyularak yapılması gerekmektedir.

Tek taraflı sona erdirmeye işleminin, yenilik doğurucu bir işlem olması yüzünden kural olarak şarta bağlı biçimde yapılmaması gerekir¹⁹. Bir görüşe göre²⁰, vekâlette şarta bağlı sona erdirmeye karşı, kararsızlık içinde kalmamak için diğer tarafın kendi sona erdirmeye hakkını

¹⁸ **Akncı**, s. 62; **Şahin** C. Salih, Türk Borçlar Hukuku'nda Gayrimenkul Tellallığı Sözleşmesi, İstanbul 2002, s. 146; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 4; **Zevkliler Aydın/Gökyayla** K. Emre, Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, 12. Bası, Ankara 2013, s. 625; **Sarı**, s. 86; **Becker**, Art. 404 N. 2; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 6; **Fellmann**, Art. 404 N. 35; **Olgaç**, s. 164; **Kayhan/Ünlütepe**, s. 183; **Gökyayla**, Avukatlık Sözleşmesinin Sona Ermesi, s. 49.

¹⁹ **Fellmann**, Art. 404 N. 37; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 378; **Bühler**, Art. 404 N. 2.

²⁰ **Daepfen** Oscar, Le code federal des obligations, ed. française par C. Reymond, Zürich 1937, s. 370; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 622; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 4; **Gökyayla**, Avukatlık Sözleşmesinin Sona Ermesi, s. 50; **Velidedeoğlu/Özdemir**, s. 616; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 4; **Fellmann**, Art. 404 N. 38; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 127; **Funk**, s. 250; **Erdem**, s. 951.

kullanabilmesi olanağı bulunduğu sona erdirmenin şarta bağlanabileceği kabul edilmektedir.

Diğer bir görüşe göre²¹, yenilik doğuran haklar, kesinlik ve açıklık istemektedirler. Diğer tarafın sözleşmeyi sona erdirmek istemediği durumlarda şarta bağlı bir sona erdirmenin muhatabı kararsızlığa sevkedeceği, muhatabın da aynı hakkı kullanarak sözleşmeyi sona erdirebileceğini söylemenin vekâlet ilişkisini devam ettirmek isteyen tarafı hiç de arzu etmediği halde ilişkiye son vermek ya da kararsızlık içinde şartın gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini beklemek mecburiyetinde bırakacağından doğru bir yol olmadığını belirtmektedir.

Kanaatimizce TBK m. 512'nin her zaman sözleşmenin sona erdirilebileceğine ilişkin lafzı ve vekâlet sözleşmesinden doğan iş görme borcunun genellikle bir şahsi nitelik taşıdığı göz önüne alındığında tek taraflı sona erdirme hakkının kullanılmasının şarta bağlanması mümkün olmamalıdır. İstisnaen sona erdirmenin hakkının kullanılmasının şarta bağlanmış olmasına rağmen, bu şartın gerçekleşmesi sona erdirme beyanına muhatap olan tarafın iradesine bağlı ise vekâlet sözleşmesinin şarta bağlanabileceği kabul edilebilir²².

Sona erdirme hakkının hüküm doğuracağı bir süreye tabi tutulması mümkündür. Bu sürenin dolması halinde vekâlet sözleşmesi de sona erecektir²³.

Yenilik doğurucu hak olarak sona erdirme bildirimiminin bir diğer sonucu da bir defa kullanılmakla tükenmesi ve artık geri alınamamasıdır. Ancak, TBK m. 9 hükmünün kıyasen uygulanması sonucunda sona erdirme bildirimini de geri alınabilir²⁴. Sona erdirme bildirimiminin geri alındığı beyanı, sona erdirme bildiriminden önce veya aynı zamanda karşı

²¹ **Peyer**, s. 126; **Akıncı**, s. 61-62; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 378; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 6; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 381; **Başpınar**, s. 257; **Fellmann**, Art. 404 N. 37; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 127.

²² **Müller**, N. 2074; **Krauskopf**, s. 36; **Fellmann**, Art. 404 N. 38; **Gökyayla**, Avukatlık Sözleşmesinin Sona Ermesi, s. 50.

²³ **Gehrer/Giger**, Art. 404 N. 5; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 4.

²⁴ **Erdem**, s. 951.

tarafa ulaşmış veya daha sonra ulaşmış olmakla birlikte, karşı taraf, sona erdirmeye bildirimini geri alınması bildirimini daha önce öğrenmiş ise, sona erdirmeye bildirimini geri alınması mümkün olmaktadır.

3. Sona Erdirme Hakkının Emredici Nitelikte Olup Olmadığı

Doktrinde hâkim olan görüşe göre²⁵, sözleşme ile sona erdirmeye hakkının kaldırıp daraltılması mümkün olmayacağı gibi, bu haktan da vazgeçilmesi mümkün değildir, konuya ilişkin hüküm emredicidir. Yargıtay²⁶ ve İsviçre Federal Mahkemesi²⁷ uzun zamandan beri vekâlet sözleşmesinde her iki tarafın da sahip olduğu her zaman tek taraflı olarak sözleşmeyi sona erdirmeye hakkının yapılacak bir anlaşma ile

²⁵ **Favre-Bulle** Xavier, L'évolution du droit des contrats de prestations de service, RDS 1991, s. 378; **Abravanel**, s. 468; **Guggenheim** Daniel, Les contrats de la pratique bancaire suisse, 4eme edition, Geneve 2000, s. 517; **Gümüş** M. Alper, Türk-İsviçre Borçlar Hukuku'nda Vekilin Özen Borcu, İstanbul 2001, s. 36-38; **Wolfer** Marc, Die Vertragliche Regelung der Vertragsauflösung "aus wichtigem Grund", AJP 2014, s. 624; **Fehr** Konrad, Commission, FJS, N. 592, s. 3; **Droz** Johann, La substitution dans le contrat de mandat, Geneve-Zurich-Bale 2008, N. 220; **Göktürk** Hüseyin Avni, Borçlar Hukuku 2. Kısım, Akdin Muhtelif Nevileri, Ankara 1951, s. 520; **Canyürek** Murat, Özellikle Maddi Fiillere İlişkin Vekâlet Yönünden Vekâlet Sözleşmelerinin Bazı Özellikleri, Argumentum C.1 S.10 Mayıs 1991s. 185; **Guhl** Theo/**Koller** Alfred/**Schnyder** Anton K./**Druey** Jean Nicolas, Das Schweizerische Obligationenrecht, Zürich 2000, s. 556; **Altop** Atilla, Yönetim Danışmanlığı Sözleşmesi, İstanbul 2003, s. 181; **Luchinger**, N. 684; **Leuenberger**, s. 42-43; **Akıncı**, s. 66; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 375; **Becker**, Art. 404 N. 5 N. 8; **Gümüş**, Borçlar Özel C. II, s. 380; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 128; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 10; **Funk**, s. 250; **Yalçınduran**, s. 51; **Gökyayla**, s. 65; **Bühler**, Art. 404 N. 3; **Velidedeolu/Özdemir**, s. 616; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 2; **Olgaç**, s. 164; **Akipek**, s. 75; **Schneider/Fick**, Art. 404 N. 23; **Tekin**, s. 44; **Peyer**, s. 160-161; **Dürr**, Werkvertrag und Auftrag, s. 184; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 1220; **Bilge**, s. 301; **Aydoğdu/Kahveci**, s. 691; **Zevkililer/Ertas/Havutçu/Aydoğdu/Cumaloğlu**, s. 630; **Daepfen**, s. 370.

²⁶ Y. 13. HD., 7. 11.1997 T. E.7395 K.8923 (**Günay** Cevdet İlhan, Türk Borçlar Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s. 1521); Y. 3. HD., 29.12.1997 T., E. 11339 K. 12497 (**Günay**, s. 1520).

²⁷ BGE 59 II 261; BGE 98 II 305, JdT 1973 I 536; BGE 103 II 129, JdT 1978 I 150; BGE 104 II 108, JdT 1978 I 77; ATF 109 II 462, JdT 1984 I 210; BGE 115 II 466; ATF 115 II 464, JdT 1990 I 362.

sınırlanmasının veya kaldırılmasının mümkün olmadığı görüşünü benimsemiştir.

TBK m. 512 hükmünün emredici nitelikte kabul edilmesinin en önemli sebebi, vekâlet sözleşmesinin karşılıklı güvenin esas olduğu bir sözleşme olmasıdır²⁸. Söz konusu güvenin temelde karşılıklı olduğu vurgulanmakla birlikte bu güveni özellikle vekâlet verenin vekilin kişiliğine karşı duyduğu kabul edilmektedir²⁹. Vekâlet sözleşmesindeki güven ilişkisi, sona erdirme hakkının varlık sebebi olduğu gibi bu hakkın sınırlanmasını da engellemektedir³⁰. Ayrıca, TBK m. 512'nin koruma amacının Medeni Kanunu'nun 23. maddesine kıyasen kişisel özgürlüğün korunması olduğu ileri sürülmektedir³¹.

Vekâlet sözleşmesinde taraflar arasında özel bir güven ilişkisinin bulunmasının yanında vekâlet verenin iş sahibi konumunda olması TBK m.512 hükmünün emredici niteliğine dayanak olarak gösterilmektedir³². Vekâlet sözleşmesi kapsamında gerçekleştirilen iş görme kural olarak vekâlet verenin iradesine ve menfaatine bağlıdır. İş görmenin yerine getirilmesinde, menfaatlerinin ne yönde olduğu konusunda son olarak karar verme yetkisine vekâlet veren sahiptir. Vekilin vekâlet verenin arzu ettiğinden veya taahhüt ettiğinden daha fazla iş görme yükümlülüğünün çizdiği çerçeveyi aşan bir şekilde, vekâlet veren yararına faaliyette bulunması kural olarak caiz değildir. Sona erdirme hakkının sınırlanması, vekâlet vereni ve onun menfaatlerini bir tarafa bırakarak, onun rızası hilafına iş görmenin devam etmesi gibi vekâlet sözleşmesinin niteliğine uymayan bir sonuç ortaya çıkarabilecektir.

²⁸ **Liatowitsch/ Mondini**, s. 295; **Yalçınduran**, s. 50; **Buff Felix/von der Crone HansCaspar**, Zwingende Natur von Art. 404 OR, SZW 2014, s. 335.

²⁹ **Tercier Pierre/Favre Pascal G.**, Les contrats spéciaux, 4e edition, Geneve-Zurich-Bale 2009, N. 5286.

³⁰ **Werro Franz**, La distinction entre le pouvoir et le droit de resilier: le clé de l'interpretation de l'art. 404 CO, BR 1991, s. 55; **Sarı**, s. 96; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 625.

³¹ **Gökyayla**, s. 60; **Friedrich**, s. 478.

³² **Canyürek**, s. 185.

Bu görüşü savunan yazarlar³³ ayrıca, hükmün uygulanmasını güçleştirecek ağırlaştırarak başka anlaşmaların yapılmasını imkânının da olmadığını diğer bir ifade ile bu tip anlaşmaların da geçersiz olduğunu ileri sürmektedir. Özellikle sona erdirmeye hakkının kullanılması durumunda cezai şart ödeneceğine³⁴, belirli şartların gerçekleşmesi halinde sona erdirmeye hakkının kullanılabilmesine, peşin alınan ücret de dâhil o ana kadar doğmuş olan haklardan feragat edileceğine, sona erdirmeye hakkının belirli bir fesih bildiriminden sonra hüküm ve sonuç doğuracağı yönündeki anlaşmalar, sözleşmenin sona erdirilmesi durumunda vekilin hiçbir ücrete hak kazanamayacağına ilişkin anlaşmalar geçersizdir³⁵. Buna karşılık, sona erdirmeye hakkının uygun olmayan zamanda kullanılması halinde TBK m. 512/c. son'a göre ödenmesi gereken tazminat tutarının götürü olarak belirlenmesine yönelik anlaşmalar geçerlidir³⁶.

Doktrinde yer alan diğer bir görüşe göre³⁷, TBK m. 512 tarafların serbestçe düzenleme yapabilecekleri bir hükümdür. Bu görüş, bir yandan

³³ **Gautschi** Georg, Berner Kommentar, Kommentar zum schweizerischen Privatrecht, Band VI: Obligationenrecht, 2. Abteilung: Die einzelnen Vertragsverhältnisse, 4. Teilband: Der einfache Auftrag, Bern 1971, Art. 404 N. 10e; **Tercier/Favre**, N. 5293; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 3; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 13; **Schneider/Fick**, Art. 404 N. 25; **Akncı**, s. 66; **Bühler**, Art. 404 N. 3; **Bilge**, s. 301.

³⁴ **Bühler**, Art. 404 N. 3; **Knoepfler/GuinandJ.**, Mandat, FJS. 327, Geneve 1983-1984, s. 3; **Schmid/Stöckli**, N. 1967.

İsviçre Federal Mahkemesinin bu yönde vermiş olduğu kararlar için bkz: BGE 110 II 380; BGE 109 II 462; BGE 104 II 108.

³⁵ **Engel**, Contrats de droit suisse, s. 508; **Friedrich**, s. 476; **Akncı**, s. 67; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 380; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 13; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 188; **Fellmann**, Art. 404 N. 105; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 379; İsviçre Federal Mahkemesi'ne göre bu tür anlaşmaların yapılması hükümsüzdür. BGE 104 II 111 BGE 110 II 380 BGE 109 II 462.

³⁶ **Mabillard** Ramon, Rechtsnatur, anwendbare Gesetzbestimmungen und Zulässigkeit der unechten Konventionalstrafe, AJP 2005, s. 557; **Bühler**, Art. 404 N. 7; **Couchepin** Gaspar, La forfaitation du dommage, SJ 2009 II, s. 22-23; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 380; **KUKO OR-Weber**, Art. 404 N. 10; **Fellmann**, Art. 404 N. 77; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 131; **Schmid/Stöckli**, N. 1967.

³⁷ **Chappuis** Benoit, Des mandats de durée déterminée de lege feranda, in Etudes pour le Professeur Alain Hirsch, Geneve 2004, s. 365; **Jaussi Nelli**, Die Auftrag substitution nach Schweizerischem Obligationenrecht, Zurich 1926, s. 17-18; **Honsell** Heinrich,

TBK m. 512/İBK m. 404'ün tarihsel yorumundan çıkan gerekçelere diğer yandan sözleşme özgürlüğü ve ahde vefa ilkesine göre kurulmuş borçlar hukuku sistematığına dayanmaktadır. Bu görüşü savunan yazarlarca, tarafların sözleşmeyi sona erdirmeye haklarını her zaman TBK m. 26/27 ve TMK m. 23 hükümleri saklı kalmak kaydıyla serbestçe sınırlandırmaları mümkündür³⁸. Bu görüşü savunan yazarlardan *Werro*'ya göre³⁹, sona erdirmeye hakkı ile yetkisi arasında bir ayırım yapmak gerekmektedir. Sona erdirmeye hakkının her zaman kullanılabilmesi mümkündür ve bu hususta sözleşmenin şahsi bir nitelik taşıyıp taşımadığı önemli olmamaktadır. Taraflar sözleşmeyi uygun zamanda sona erdirdiklerinde hak ile yetkinin kullanılması aynı zamana denk düşmektedir⁴⁰. Vekil veya vekâlet verenin sona erdirmeye hakkının kullanılmasını cezai şartta tabi tutma veya nedensiz kullanmama yönünde sözleşme ile yükümlülük altına girmelerine engel bir durum bulunmamaktadır⁴¹. Sona erdirmeye hakkı dokunulmaz niteliğini korumakta ve vekâlet sözleşmesi sona erdirmeye halinde hemen son bulmaktadır. Sözleşme özgürlüğünün esası korunarak, yalnızca vekilin TBK m. 512/f. II'deki sorumluluğu genişletilmektedir. Haklı sebeplerle her zaman sözleşmeyi sona erdirmeye hakkı saklıdır⁴².

Sona erme hakkının emredici nitelikte olmadığını savunan bir kısım yazarlar ise⁴³, vekâlet sözleşmesinin tipik ve atipik olarak ikiye ayrılması

Schweizerisches Obligationenrecht Besonderer Teil, Neunte Auflage, Bern 2010, s. 338; **Werro** Franz, Le mandat et ses effets, Fribourg 1993, N. 346; **Fellmann**, Art. 404 N. 132; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 374-375; **Frick**, s. 64-65; **Tercier/Favre**, N. 5297-5299; **Gauch**, Art. 404 OR, s. 16; **Friedrich**, s. 477-482; **Krauskopf**, s. 58; de lege feranda bu hususta vekil ile vekâlet veren arasında ayırım yapılarak düzenleme yapılması yolundaki görüş için bkz: **Dessementet**, s. 179.

³⁸ **Gauch**, Art. 404 OR, s. 18; **Fellmann**, Art. 404 N. 133; **Buff/von der Crone**, s. 336.

³⁹ **Werro**, La distinction entre le pouvoir et le droit de résilier, s. 56-58.

⁴⁰ **Werro**, La distinction entre le pouvoir et le droit de résilier, s. 61.

⁴¹ **Werro**, Mandat, N. 332; **Gauch**, Art. 404 OR, s. 20; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 21; **Dessementet**, s. 195-196.

⁴² **Friedrich**, s. 478.

⁴³ **Derendinger** Peter, Die Nicht und die Nichtrichtige Erfüllung des Einfaches Auftrages, Freiburg 1988, N. 65; **Buff/von der Crone**, s. 337; **Huguenin** Claire, Obligationenrecht Allgemeiner und Besonderer Teil, Zurich 2012, N. 3310; **von Büren** Bruno, Schweizerisches Obligationenrecht, Besonderer Teil, Zürich 1972, s. 140-141, **Müller**, N.

gerektiğini ileri sürmektedirler. Tipik olarak nitelendirilen vekâlet sözleşmeleri, ivazlı veya kişisel güven esasına dayanan vekâlet sözleşmeleridir. Atipik olan vekâlet sözleşmelerinde ise, bu tür nitelikler bulunmamaktadır. Atipik vekâlet sözleşmelerinde taraflara sözleşme serbestisi tanınması ve sona erdirmeye hakkının böylece sınırlandırılması gerekmektedir.

TBK m. 512'nin emredici nitelikte olmadığını savunan *Sarı*'ya göre⁴⁴, hükümde kullanılan her zaman ifadesinin bir kesinliği belirttiği, bu ifadeden yola çıkarak, her hal ve şartta tarafların tek yanlı sona erdirmeye hakkına sahip olduğunun düşünülebileceğini, ancak söz konusu ifadenin sona erdirmeye hakkını kullanmanın herhangi bir koşula bağlı olmadığını belirtmek için de kullanılmış olabileceğini, hükmün lafzından hareketle kesin olarak, emredici olduğu kanaatine varmanın mümkün olmadığını⁴⁵, vekâlete ilişkin düzenlemenin sistematüğinde, TBK m. 512 hükmünün emredici nitelikte olduğu sonucunun çıkarılabileceği, TBK m. 513'te öngörülen sona erme sebepleri açısından tarafların aksine bir düzenleme yapabileceklerinin anılan hükümde açıkça ifade edildiğini, sona erdirmeye hakkına ilişkin düzenlemede tarafların öngörülenden aksine düzenleme yapma olanağının belirtilmemiş olmasının bu hükmün emredici nitelikte olduğunun bir göstergesi olarak kabul edildiğini, diğer taraftan vekâlet sözleşmesinin sona erme ilişkin düzenlemede diğer iş görme sözleşmelerinden farklı olarak tarafların haklı sebeple sözleşmeyi sona erdirmeye hakkının belirtilmediğini, buna ihtiyaç duyulmamasının sebebi olarak esasen tarafların her zaman hiçbir koşula bağlı olmaksızın kullanabilecekleri feragat edilemez nitelikteki sona erdirmeye hakkının bulunmasının gösterildiğini belirtmektedir. Ayrıca, yazar farklı nitelikteki sona erme nedenlerine ilişkin düzenlemelerin yapısından hareketle sağlıklı

2083; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 128; **Eren**, s. 709; **Karabağ-Bulut**, s. 155; mimari plan sözleşmelere ilişkin açıklamalar için bkz: **Stöckli** Hubert, 2. Abschluss un Beendigung von Planerverträgen/III-IV; Die Planerverträge Verträge mit Architekten und Ingenieuren, 2013, N. 2.98 vd; **Bucher**, s. 228.

⁴⁴ **Sarı**, s. 112-113.

⁴⁵ Aynı yönde **Gauch**, Art. 404 OR, s. 16.

bir sonuca varılamayacağını, kanun koyucunun taraf iradesiyle vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmesine ilişkin düzenleme ile belirli olguların gerçekleşmesi halinde kendiliğinden sona erme açısından farklı düşünceye sahip olmasının mümkün olduğunu, kanunkoyucunun belirli bir olgunun gerçekleşmesinin sözleşmenin kendiliğinden sona erme sonucunu doğurmasını tarafların aksine bir anlaşma olmamaları şartına bağlamasının hukuki işlemle tek taraflı olarak sözleşmeyi sona erdirme açısından tarafların aksine düzenleme yapma haklarının olmadığı anlamına gelmediğini, kanun koyucunun düzenlemenin yapıldığı sırada TBK m. 512 hükmünü emredici bir niteliğe sahip olarak düşünmüş olabileceğini, ancak değişen koşullar karşısında bugün için de bu değer hükmünün varlığını korumaya devam edeceği anlamına gelmediğini, TBK m. 512 hükmünün genel olarak bir emredici hukuk kuralı olduğunu kabul etmenin son derece zor olduğunu ileri sürmektedir⁴⁶.

Yine hükmün emredici olmadığını savunan *Karabağ-Bulut'a* göre⁴⁷, hükmün bir takım vekâlet sözleşmeleriyle sınırlı olmak üzere emredici olması görüşü hukuken belirsizliğe yol açacaktır. Yazar, hükmün emredici niteliğini belirli hallerle sınırlamanın kanun koyucunun görevi olduğunu, hükmün lafzından emredici olduğu yönünde bir sonucun kesinlikle çıkarılamaması karşısında anlam ve amacının incelenmesi gerektiğini, hükmün her türlü vekâlet sözleşmesi bakımından kişilik hakkını koruyucu bir fonksiyon içerdiğinin söylenemeyeceğini, vekâlet sözleşmesinde tarafların kişiliğine bağlı değerlerin korunmasının tek yolunun hükmün emredici olmasına indirgenmemesi gerektiğini, hükmün aksini öngören sözleşmesel düzenlemelerin sözleşme özgürlüğü çerçevesinde denetlenmesi suretiyle yeterli bir koruma sağlanabileceğini belirtmektedir.

Sona erdirme hakkının emredici nitelikte olup olmadığınıun vekâlet sözleşmesinin niteliği göz önüne alarak belirlenmesi gerekmektedir. Şahsi bir güven ilişkisinin ağır bastığı avukatlık veya hekimlik sözleşmesi gibi

⁴⁶ **Sarı**, s. 114-115.

⁴⁷ **Karabağ-Bulut**, s. 166-167.

klasik vekâlet sözleşmelerinde taraflara tanınan sona erdirmeye hakkının emredici nitelikte olduğu kabul edilmelidir. Malvarlığını ilgilendiren ve güven ilişkisinin önemli bir role sahip olmadığı vekâlet sözleşmelerinde ise sona erdirmeye hakkının emredici nitelikte olduğunu ileri sürmek somut hayat gerçeklerine pek uygun düşmemektedir. Örneğin taşınmazın idaresini konu edinen vekalet sözleşmelerinde, sona erdirmeye hakkının kullanılması durumunda vekalet sözleşmesinin sona erecek olması, özellikle çok fazla yapının bir arada olduğu taşınmazı idareyle görevli vekillerin çok sık değişmesi yüzünden verimli bir yönetim yapılamaması sorununu beraberinde getirecektir. Yine bankanın vekil olduğu vekalet sözleşmeleri bakımından istikrarlı bir vekalet veren- vekil ilişkisinin sürdürülmesi, vekalet sözleşmelerinin sınırlandırılması gerekliliğini de beraberinde getirmektedir. Taraflar, arasındaki ilişkinin niteliği, çoğu zaman sona erdirmeye hakkının sınırlandırılmasını gerekli kılmaktadır. Aksi takdirde her zaman sona erdirmeye hakkının varlığı karşısında, fesih beyanına muhatap olan tarafın ifaya olan menfaatini elde etmesi oldukça zorlaşacak ve bu da ekonomik hayatın gelişimini olumsuz yönde etkileyecektir. Özellikle fesih beyanına muhatap olan taraf açısından, vekalet sözleşmesi çerçevesinde birtakım yatırımlar yapılmış olması durumunda, sözleşmenin sona ermesi ile bu yatırımların karşılığının alınamaması, vekalet sözleşmesi tarafları arasındaki menfaat dengesini önemli ölçüde bozacaktır.

4. Tek Taraflı Sona Erdirmenin Sonuçları

a. Genel Olarak

Sona erdirmenin vekâlet veren ve vekil açısından arzettiği önem arasında farklılıklar olmakla birlikte, sona erdirmeye sözleşmenin ileriye etkili ve tek taraflı olarak sona erdirilmesini ifade etmektedir⁴⁸. Vekâlet

---

⁴⁸ **Erdem**, s. 950; **Gauch**, Art. 404 OR, s. 10; **Fellmann**, Art. 404 N. 29; **Becker**, Art. 404 N. 3; **Gautschi**, Art. 404 N. 14b; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 385; **Honsell**, s. 339; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 6; **Lüchinger**, N. 680; **Olgaç**, s. 164; **Müller**, N. 2084; **Özkaya**, s. 591; **Krauskopf**, s. 56; **Tekin**, s. 40; **Akıncı**, s. 109; **Peyer**, s. 108; **Gökyayla**, s. 55; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 5; **Huguenin**, Allgemeiner und Besonderer Teil, N. 3302; **Yalçınduran**, s. 99; **Stöckli**, N. 2.113; **Oser/Schönenberger**, Art. 404 N. 5; **Ramoni**, N. 556; **Bucher**, s. 227.

sözleşmesinde tarafların sona erdirmeye hakkını kullanmasının sözleşmeyi ileriye etkili olarak sona erdirmeye imkânı veren fesih niteliğinde olduğu kabul edilmektedir⁴⁹. Vekâlet sözleşmesi bakımından genel olarak kabul edilen bu sonucun, vekâlet sözleşmesi çerçevesinde sona erdirmeye hakkının fesih ve dönme hakkından farklı kendine özgü bir sona erme sebebi olduğu dikkate alınarak kabul edilmesi bizce de uygun görülmektedir.

Sona erdirmeye ilişkin irade beyanı hazırlar arasında yapılmışsa bu irade beyanı muhataba derhal varacak ve onun tarafından öğrenilmiş olacaktır⁵⁰. Bu andan itibaren sona erdirmeye hükümlerini doğuracak ve vekâlet sözleşmesi sona ermiş olacaktır⁵¹.

Sona erdirmeye ilişkin irade beyanının, kullanıldıkları sırada hazır bulunmayan bir kimseye karşı yöneltilmesi halinde, bunun hangi andan itibaren hüküm doğuracağı sorusunun cevabı TBK m. 514 hükmünde verilmiş bulunmaktadır⁵². Bu hükümden hareketle, sona erdirmeye ilişkin irade beyanının hazır olmayan bir kimseye yapılması halinde, bunun sonuçlarının öğrenme ile doğacağı kabul edilmektedir⁵³. Doktrinde aksi bir görüş⁵⁴ ise, sona erdirmeye beyanının karşı tarafa varma ile hüküm doğuracağını savunmaktadır.

Yenilik doğurucu hak olarak sona erdirmeye bildirimiminin bir diğer sonucu da bir defa kullanılmakla tükenmesi ve artık geri alınamamasıdır⁵⁵. Ancak, TBK m.9 hükmünün kıyasen uygulanması sonucunda sona erme bildirimini de geri alınabilir. Sona erdirmenin geri alındığına ilişkin bildirim, sona erdirmeye bildiriminden önce veya aynı zamanda karşı tarafa ulaşıp veya daha sonra ulaşıp olmakla birlikte, karşı taraf sona erdirmeye

⁴⁹ **Gehrer/Giger**, Art. 404 N. 2.

⁵⁰ Y.11 HD, 911.1984 T., 5003 E., 5397 K. (**Karahasan** Mustafa Reşit, Türk Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri Notlandırılmış Yasa Maddeleri ve Yargıtay Kararları C. 5, İstanbul 2004, s. 993).

⁵¹ **Sarı**, s. 260.

⁵² Bu hususta ayrıntılı bilgi için bkz: E.

⁵³ **Göktürk**, Akdin Muhtelif Nevileri, s. 520.

⁵⁴ **Schneider/Fick**, Art. 404 N. 11; **Velidedeoğlu/Özdemir**, s. 616; **Fellmann**, Art. 404 N. 24; **Akıncı**, s. 108.

⁵⁵ **Sarı**, s. 90; **Fellmann**, Art. 404 N. 31.

bildirimini daha önce öğrenmiş ise, sona erdirme bildiriminin geri alınması geçerlidir⁵⁶. Tarafların sona erdirme hakkının kullanılmasının etkilerini ortadan kaldırma hususunda anlaşmaları mümkündür⁵⁷.

Vekil, ilişkide bulunduğu kişilere hemen sona erdirmeyi bildirmelidir. Vekâlet verenin telgrafla gönderilmesini istemesi söz konusu olmadıkça bir mektup yeterli olacaktır⁵⁸.

Vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmesiyle birlikte, vekâlet verenin yapılmış işe ilişkin alacağı muaccel hale gelirken geri kalan işin ifasına ilişkin talebi ortadan kalkar⁵⁹. Sözleşmenin sona erdirilmesi, vekilin yükümlülüğünü yerine getirmek amacıyla ifasını yaptığı edimleri etkilememektedir⁶⁰. Sona erdirme halinde vekil kural olarak ücretinin tamamını talep edemez. Ancak, yapmış olduğu işle orantılı olarak bir ücret talebinde bulunabilir⁶¹.

Sona erdirme bildiri ile sözleşme sona ermekle birlikte, vekilin o zamana kadar yapılan işin hesabını verme borcu ile vekâlet verenin görülen iş için yapılan giderleri ödeme borcu devam eder⁶². Yapılan giderlerin, sözleşmenin sona ermesiyle gereksiz kalmaları söz konusu olsa da, vekâlet veren tarafından ödenmesi gereklidir⁶³. Diğer taraftan vekâlet verenin vekâlet ilişkisinden dolayı uğranılan zararı tazmin etmesi ve vekili de yüklediği borçlardan kurtarması lazımdır⁶⁴. Ayrıca, sözleşmenin sona

---

⁵⁶ Erdem, s. 951.

⁵⁷ Sarı, s. 90; Fellmann, Art. 404 N. 32.

⁵⁸ Schneider/Fick, Art. 425 N. 131; Fellmann, Art. 404 N. 30.

⁵⁹ Peyer, s. 127; CR CO I-Werro, Art. 404 N. 5.

⁶⁰ Tercier, L'extinction prématurée du contrat, s. 368; Stöckli, N. 2.113; Oser/Schönenberger, Art. 404 N. 5; Peyer, s. 127; CR CO I-Werro, Art. 404 N. 5; Ramoni, N. 556.

⁶¹ Akıncı, s. 110; CR CO I-Werro, Art. 404 N. 5; Kayıhan/Ünlütepe, s. 184.

⁶² Erdem, s. 952; Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 631; Gauch, Art. 404 OR, s. 10; BSK OR I-Weber, Art. 404 N. 4; Fellmann, Art. 404 N. 30; Lüchinger, N. 681; Schneider/Fick, Art. 404 N. 19; Gehrler/Giger, Art. 404 N. 4; Peyer, s. 127; CR CO I-Werro, Art. 404 N. 5; Stöckli, N. 2.113; Ramoni, N. 556.

⁶³ Gökyayla, s. 55; Akıncı, s. 112; Oser/Schönenberger, Art. 404 N. 5.

⁶⁴ Peyer, s. 127.

ermesiyle tarafların elinde bulunan ve diğer tarafa ait olan malvarlığı değerlerinin de iadesi gerekmektedir⁶⁵.

b. Uygun Olmayan Zamanda Sona Erdirmenin Sonuçları
aa. Genel Olarak

TBK m. 512, taraflara vekâlet sözleşmesini her zaman sona erdirme hakkını tanıırken, bu sona erdirmenin herhangi bir tazminat borcu doğurmayacağını da dolaylı olarak belirtmektedir. Kural bu olmakla birlikte, aynı maddenin ikinci cümlesi, sona erdirmenin uygun olmayan zamanda yapılması halinde sona erdiren tarafın karşı tarafın bu sona ermeden kaynaklanan zararı için sorumlu olduğunu belirtmektedir.

bb. TBK m.512/c. 2'de Öngörülen Tazminat Talebinin Şartları

Tazminat talebinin ilk şartı, vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesidir⁶⁶. Kanun koyucu, uygun olmayan zamandan ne anlaşılması gerektiğini belirtmemiştir⁶⁷. Bu durumda, uygun olmayan zamandan ne anlaşılması gerektiğini belirlemek öğretiyeye düşmektedir. Vekil, vekâlet verenin yararını korumakla yükümlü olduğundan onun işini kendisinin görmesine veya başka bir vekil tayin etmesine imkân kalmayan bir zamanda sözleşmeyi sona erdirirse, sona erme uygun olmayan bir zamanda yapılmış sayılmaktadır⁶⁸. Sağlık nedenleriyle işi tamamlamayacağını anlayan veya vekâlet verenin amaca elverişli

⁶⁵ Gökyayla, s. 55; Peyer, s. 127.

⁶⁶ Huguenin, Allgemeiner und Besonderer Teil, N. 3304; Oser/Schönenberger, Art. 404 N. 8; Lüchinger, N. 691.

⁶⁷ Frick, s. 139.

⁶⁸ BeckerJoelle, La vente aux encheres d'objets d'art en droit privé suisse: représentation, relations contractuelles et responsabilité, Geneve-Zurich- Bale 2011, N. 339; Başpınar, Vekilin Özen Borcundan Doğan Sorumluluğu, s. 260; Gökyayla, s. 69; Lüchinger, N. 692; Weber, Praxis zum Auftragsrecht, s. 131; Olğaç, s. 165; Tercier/Favre, N. 5307; Honsell, s. 340; Lüchinger, N. 693; Velidedeoğlu/Özdemir, s. 616; Krauskopf, s. 57; Canyürek, s. 185; Fellmann, Art. 404 N. 59; Uygun olmayan zamanın belirlenmesi hususunda somut olay koşullarının ve vekâlet verenin menfaatlerinin dikkate alınması gerektiğini ileri süren görüş için bkz: Fellmann, Art. 404 N. 60; Peyer, s. 128.

olmayan talimatına uymak istemeyen vekil, vekâlet vereni bu durumlardan vaktinde haberdar etmelidir⁶⁹.

Vekâlet veren, vekilin uygun olmayan zamanda sözleşmeyi sona erdirmesi sonucu, vekâlet sözleşmesinin devamına olan güveninin sarsılması yüzünden zarara uğramış olmalıdır. Vekâlet veren verdiği avansların kullanılmamış kısmının iadesini ve vekilin üçüncü kişilerden onun hesabına aldıklarını vermesini de TBK m. 508/f. I'e göre talep edebilecektir. Vekil, giderlerinin ödenmesi talebinde bulunursa, vekâlet veren kendi tazminat alacağıyla bunun mahsup edilmesi gerektiğini ileri sürebilecektir⁷⁰.

Genel ilkelerden farklı olarak sona erdirmenin uygun olmayan zamanda kullanılmış olması, bu yenilik doğuran hakların etkisiz kalmasına ve böylece vekâlet sözleşmesinin ayakta tutulmasına yol açmaz; vekâlet sözleşmesi her durumda sona erer⁷¹; fakat uygun olmayan zamanda sona erdirme hakkını kullanan vekil için tazminat yükümlülüğü ortaya çıkar⁷². Vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan zamanda sona erdirilip erdirilmediği, sona erdirme hakkının kullanılmasına muhatap olan vekâlet verenin içinde bulunduğu durum dikkate alınarak dürüstlük kuralı çerçevesinde belirlenir⁷³. Sona erdirme hakkının kullanılması, vekâlet sözleşmesinin konusu iş görmenin yerine getirilmesi bakımından karşı taraf için elverişsiz sonuçlar doğurmuşsa, sona ermenin uygun olmayan zamanda gerçekleştiği kabul edilmektedir⁷⁴. Ancak vekâlet sözleşmesinin derhal sona erdirilmesinde haklı sebepler varsa, sona erdirme uygun olmayan zamanda yapılmış olsa bile sona erdiren tarafın

---

⁶⁹ **Tandoğan**, BorçlarÖzel C. II, s. 638.

⁷⁰ **Tandoğan**, BorçlarÖzel C. II, s. 639.

⁷¹ **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 370; **Gauch**, Art. 404 OR, s. 11; **Müller**, N. 2076; **Fellmann**, Art. 404 N. 47, N. 66; **Frick**, s. 140; **Yalçınduran**, s. 99; **Schmid/Stöckli**, N. 1968; **Lüchinger**, N. 685.

⁷² **Gauch**, Art. 404 OR, s. 11.

⁷³ **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 186.

⁷⁴ **Ergüne** Mehmet Serkan, Olumsuz Zarar, İstanbul 2008, s. 271; **Becker**, Art. 404 N. 6; **Müller**, N. 2085; **Huguenin**, Allgemeiner und Besonderer Teil, N. 3304.

tazmin yükümlülüğü olmamalıdır⁷⁵. Fesih beyanında bulunanı dürüstlük kuralına göre vekâlet sözleşmesinin sürdürmesinin beklenmediği her hal, haklı sebep olarak kabul edilir⁷⁶. Vekâlet sözleşmesinin derhal sona erdirilmesinde haklı sebebin varlığı sınırlı bir öneme sahiptir. Bu sınırlı önem, haklı sebebin varlığının fesih imkânını değil yalnızca tazminat yükümlülüğünün varlığını belirleyecek olmasından kaynaklanmaktadır⁷⁷.

Vekâlet sözleşmesi özel bir güven ilişkisine dayanıyorsa, bu güven temelini sarsılması genellikle vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmesinde haklı sebep teşkil eder. Bununla birlikte her vekâlet sözleşmesinin özel bir güven ilişkisi taşımadığına dikkat edilmesi gerekir⁷⁸.

cc. TBK m. 512/c. 2'de Öngörülen Tazminat Talebinin Hukuki Niteliği Kapsamı

TBK m. 512/c. 2'de öngörülen tazminat talebinin hukuki niteliği konusunda doktrinde bir görüş⁷⁹, bu talebin bir kanuni borç olarak nitelendirilebileceğini, çünkü sona erdirmeye hakları uygun olmayan zamanda kullanılmış olsalar dahi vekâlet veren veya vekilin hukukun tanıdığı bir hakkı kullandığını, dolayısıyla bu durumlarda bir borca aykırı davranışın varlığından söz etmenin mümkün olmadığını, bu tazminat yükümlülüğünün haksız bir davranışın sonucu olmaktan ziyade, izin verilen bir sona erdirmeye imkânından yararlanmanın sonucu olduğunu ileri sürmektedir. Bu görüşe göre, burada bir hakkın kullanılması söz konusu

⁷⁵ **Gmür** Philippe, Die Vergütung des Beauftragten Ein Beitrag zum Recht des einfachen Auftrages, Freiburg 1994, N. 527; **Altınok-Ormancı** Pınar, Sürekli Borç İlişkilerinin Haklı Sebep Feshi, İstanbul 2011, s. 55; **KUKO OR-Weber**, Art. 404 N. 9; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 12; **Fellmann**, Art. 404 N. 10; **Peyer**, s. 128; **Becker**, La vente, N. 340; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 384; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 16; **Leuenberger**, s. 32; **Aral/Ayrancı**, s. 415; **Funk**, s. 250; **Bühler**, Art. 404 N. 5; **Derendinger**, N. 75; **Yalçınduran**, s. 99; **Lüchinger**, N. 692; **Frick**, s. 140.

⁷⁶ **Fellmann**, Art. 404 N. 84. Yazar, haklı sebep kavramının hukuken belirsiz olduğunu, içeriğinin hâkim tarafından somutlaştırılması gerektiğini belirtmektedir. **Fellmann**, Art. 404 N. 85.

⁷⁷ **Altınok-Ormancı**, s. 56; Hâkim, somut olayın koşullarına göre tazminat yükümlülüğünün kapsamını belirleyecektir. **Gauch**, Art. 404 OR, N. 5d.

⁷⁸ **Fellmann**, Art. 404 N. 90; **Peyer**, s. 129.

⁷⁹ **Sarı**, s. 131-132, s. 272; **Ergüne**, s. 272; **Lüchinger**, N. 686; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 16; **Aral/Ayrancı**, s. 415; **Derendinger**, N. 73; **Schmid/Stöckli**, N. 1970.

olduğundan bu sorumluluğun doğmasında kusur bir unsur olarak ortaya çıkmamaktadır. Burada niteliği itibariyle bir sebep sorumluluğu vardır.

Buna karşılık diğer bir görüş⁸⁰, uygun olmayan zamanda sona erdiren vekilin, vekâlet verenin yararını korumak hususundaki sadakat borcuna aykırı davrandığı, bu yüzden TBK m. 512/c. 2'ye göre ödemek zorunda olduğu tazminatın sözleşmeye dayalı bir nitelik taşıdığı, vekâlet verenin kural olarak vekilin menfaatini koruma yükümlülüğü bulunmadığından bu tazminata sözleşmesel bir dayanak bulmanın daha güç olduğunu, burada sözleşme öncesi kusura dayanmanın düşünülebileceği, ancak vekâlet verenle vekil arasındaki eşitliği sağlamak bakımından birinin sözleşmeye dayalı diğerinin sözleşme dışı nitelikte saymanın yerinde olmayacağını söylenebileceği, TBK m. 512/c.2, geçerli bir vekâlet sözleşmesinin varlığını şart kıldığına göre vekâlet verene sona erdirmeye yetkisini kullanırken vekilin menfaatlerini sınırlı ölçüde de olsa gözönünde tutma borcunu yüklediği, böylece vekilin haksız sona erdirmeye halinde tazminat talebinin de sözleşmeye dayalı bir nitelik taşıdığını ileri sürmektedir.

TBK m. 512/c. son'da öngörülen tazminatın kanuni borç niteliğinde olduğu görüşünün kabul edilmesi, kanaatimizce yerinde olacaktır. Sona erdirmeye hakkı, uygun olmayan bir zamanda kullanılmış olsa dahi, vekâlet veren veya vekil hukuk düzeninin kendisine tanıdığı bir hakkı kullanmaktadır⁸¹. Tarafların, sona erdirmeye beyanında bulunurken, karşı tarafın kusurlu davranışını gerekçe göstermeleri de gerekmemektedir.

TBK m. 512/c. 2 kapsamında tazmin edilecek zarar, vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan bir zamanda sona erdirilmesiyle doğan zararlardır⁸². Sözleşmenin uygun olan bir zamanda sona erdirilmesiyle vekâlet verenin uğramayacağı zararların tazmini yükümlülüğü söz

---

⁸⁰ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 639-640; **Gökya**, s. 115; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 385; **Akıncı**, s. 114; **Peyer**, s. 129; **Fellmann**, Art. 404 N. 52; 81.

⁸¹ **Sarı**, s. 131.

⁸² **Gmür**, N. 523; **Altıp**, s. 182; **Fellmann**, Art. 404 N. 68.

konusudur⁸³. Bu zararlar, taraflar arasındaki sözleşmenin ve bunun çerçevesinde iş görmenin devam edeceğine ilişkin olan inancın boşa çıkarak beklenmeyen bir anda vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmiş olmasından kaynaklanmaktadır⁸⁴. Tazmini gereken zarar, olumsuz zarardır⁸⁵. Vekil bakımından uğranılan zararlar ise sözleşmenin ifası için yapılan ama sözleşmenin sona ermesinden dolayı elverişliliğini kaybetmiş giderlerdir⁸⁶. Sözleşmenin sona ermesi yüzünden ifaya olan menfaatin talep edilmesi mümkün değildir⁸⁷. Buna karşılık doktrinde bir görüş⁸⁸, vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesi halinde, yalnız uygun olmayan zamanda uğranılan zararın değil, diğer zararların da tazmin edilmesi gerektiğini, bu bağlamda olumlu zararın da tazmin edilmesinin söz konusu olduğunu, ama bu zararın yalnızca vekâlet sözleşmesi uygun zamanda sona erdirilseydi uğranılmayacak olan zararın tazminiyle sınırlandırılması gerektiğini ileri sürmektedir. Bu son görüşe katılmak mümkün olamamaktadır. Kanun, yalnızca vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesi halinde fesih beyanında bulunan tazminat yükümlülüğü altına sokmaktadır. Bu durumda vekâlet sözleşmesi uygun zamanda sona erdirilseydi uğranılmayacak olan zararın

⁸³ **Lüchinger**, N. 709; **Olgaç**, s. 165; **Schneider/Fick**, Art. 404 N. 42; **Oser/Schönenberger**, Art. 405 N. 8.

⁸⁴ **Gauch**, Art. 404 OR, s. 11; **Morin**, s. 160; **Gökyayla**, s. 115.

⁸⁵ **Dubler** Andreas M., Der Kommissions-agenturvertrag Unter besonderer Berücksichtigung der Frage der Zulässigkeit von Innominatverträgen im Bereich der Verträge auf Arbeitsleistung, Zurich 1995, s. 47; **Sarı**, s. 139; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 372 dpn. 33; **Karabağ-Bulut**, s. 155; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 11; **Werro/Douzals/Carron**, s. 218; **Eren**, s. 709; **Engel**, Contrats de droit suisse, s. 511; **Gehrer/Giger**, Art. 404 N. 16; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 640; **KUKO OR-Weber**, Art. 404 N. 9; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 385; **Honsell**, s. 340; **Stöckli**, N. 2.114; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 131; **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 11; **Lüchinger**, N. 703; **Akipek**, s. 246; **Müller**, N. 2086; **Schneider/Fick**, Art. 404 N. 42; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 17; **Gmür**, N. 523; **Canyürek**, s. 185; **Leuenberger**, s. 31; **Altop**, s. 182; **Peyer**, s. 129; **Stöckli**, N. 2.117; **Aral/Ayrancı**, s. 415; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 1221; **Bucher**, s. 229; **Bühler**, Art. 404 N. 7; burada olumlu zararın tazmin edilmesinin söz konusu olduğunu savunan görüş için bkz: **Olgaç**, s. 165.

⁸⁶ **CR CO I-Werro**, Art. 404 N. 11.

⁸⁷ **Gökyayla**, s. 115; **Stöckli**, N. 2.117; **Bühler**, Art. 404 N. 7; **Schmid/Stöckli**, N. 1971.

⁸⁸ **Fellmann**, Art. 404 N. 70.

tazmini yükümlülüğü getirme fikrine hem kanunda buna ilişkin bir dayanak bulunmaması, hem de bu zararın kapsamını belirlemede yaşanabilecek sıkıntılar nedeniyle şüpheyle yaklaşılması gerekmektedir.

TBK m. 512'ye göre vekâlet sözleşmesinin sona erdirildiği hallerde, bir tazminat talebinin söz konusu olması için sona erdirme bildirimine muhatap olanın özel bir zarara maruz kalması gerektiği yolunda bir görüş mevcuttur⁸⁹. Sona erme nedeniyle ortaya çıkacak olumsuzluğun hangi açıdan bir özellik taşıdığı belirsizlik olduğundan bu görüş eleştirilmektedir⁹⁰. Gerçekten de, TBK m. 512'de özel bir zarara uğrama şartı aranmadığından, bu ifadede ne anlaşılması gerektiği tespit edilememektedir. Zaten, vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmesi bakımından uygun olmayan zamanda uğranılan zarar kapsamı da belirli olduğundan bu görüşü benimsemek mümkün değildir.

Kanunkoyucu, TBK m. 512/c. 2'deki düzenlemesiyle, hükümlerini doğurmaya devam edeceğine güvenen vekâlet verenin, sözleşmenin sona ermesi karşısında bu yüzden doğan bütün zararlarının tazmin edilmesi imkânını tanımamıştır⁹¹. TBK m. 512/c. 2 hükmü uyarınca taraflar vekâlet sözleşmesini sona erdirme olanağına sahip olduğuna göre, bu hak ne zaman kullanılırsa kullanılsın ortaya çıkması engellenemeyecek zararlar, bu hükmün kapsamına girmeyecektir. Buna göre vekâlet sözleşmesinin kurulmasına yönelik giderlerin TBK m. 512/c. 2 uyarınca talep edilmesi mümkün değildir⁹². Yukarıda da belirtildiği üzere vekâlet sözleşmesinin devamına ilişkin menfaat de korunmamaktadır⁹³. Tazmin edilecek zararın

---

⁸⁹ **Gauch**, Art. 404 OR, s. 12; **Buff/von der Crone**, s. 341; açık olarak ifade etmemekle beraber bu görüşte: **Gautschi**, Art. 404 N. 17d.

⁹⁰ **Sarı**, s. 143; **Luchinger**, N. 697 vd.

⁹¹ **Gauch**, Art. 404 OR, s. 12.

⁹² Olumsuz zarar kalemi teşkil eden sözleşmenin kurulmasına yönelik giderler, vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesinden kaynaklanmamaktadır. Sözleşmenin kurulmasına yönelik giderlerin faydasız kalması ve bu sebeple vekâlet verenin malvarlığında zarar olarak ortaya çıkması, sona erdirme hakkının kullanılmasına ilişkin kötü zamanlamanın bir sonucu değildir; vekâlet sözleşmesiyle amaçlanan iş görmenin yarıda bırakıldığı her durumda aynı sonuçla karşılaşılır. **Ergüne**, s. 275; **Sarı**, s. 160; **Luchinger**, N. 716; **Dessemontet**, s. 188.

⁹³ **Fellmann**, Art. 404 N. 68.

kapsamına, özellikle vekâlet verenin işgörmeye hazırlık mahiyetinde olup da sona erdirmeye hale gelen giderleri ile vekâlet verenin yeni bir vekil bulması için yapacağı giderler girmektedir⁹⁴.

Vekâlet sözleşmesini sona erdiren vekil, vekâlet verenin yarım kalan işinin tamamlanması için yeni bir vekâlet sözleşmesi yapması zorunluluğundan doğan zararı kural olarak karşılamakla yükümlü değildir⁹⁵. Vekâlet veren, vekilce sözleşmenin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesi durumunda iş görmeye hazırlık niteliğinde yapmış olduğu giderlerin de tazmin edilmesini isteyebilir⁹⁶.

TBK m. 512/c. I hükmünün emredici nitelikte olduğu kabul edilen hallerde, TBK m. 512/c. II'nin de emredici nitelikte olduğunun kabul edilmesi gerekmektedir. Sona erdirilenin uygun olmayan zamanda yapılması halinde tarafların ödenecek tazminatın miktarını belirleme hususunda TBK m. 512/c. II hükmüne aykırı düzenleme yapmaları mümkün değildir⁹⁷. Bu bağlamda, uygun olmayan zamanda sona erdirmeye halinde tarafların cezai şart kararlaşmaları mümkün değildir⁹⁸. İsviçre Federal Mahkemesi ve doktrinde bir takım yazarlar⁹⁹, sona erdirilenin uygun olmayan zamanda yapılması halinde ödenecek olan tazminatın götürü olarak belirlenebileceğini kabul etmektedir¹⁰⁰. Yalnız bu durumda belirlenen götürü tazminat miktarının TBK m. 512/c. son'a göre belirlenmiş miktarı aşması halinde bir cezai şart teşkil edecek, hâkim tarafından geçersiz sayılabilecek veya indirilmesi söz konusu olabilecektir¹⁰¹. TBK m. 512'nin emrediciliğinin söz konusu olduğu

⁹⁴ Zevkliler/Gökyayla, s. 627; Tercier/Favre, N. 5308; BSK OR I-Weber, Art. 404 N. 17; Zimmermann, s. 174; Lüchinger, N. 722; Weber, Praxis zum Auftragsrecht, s. 131; Gmür, N. 517; Aral/Ayrancı, s. 415; Fellmann, Art. 404 N. 72; Dessemontet, s. 189; Sarı, s. 150; Gökyayla, s. 115; CR CO I-Werro, Art. 404 N. 11; Buff/von der Crone, s. 340.

⁹⁵ Sarı, s. 154.

⁹⁶ Sarı, s. 157.

⁹⁷ Erdem, s. 959.

⁹⁸ Aksi fikirde: CR CO I-Werro, Art. 404 N. 16.

⁹⁹ Schmid/Stöckli, N. 1972.

¹⁰⁰ BGE 109 II 467.

¹⁰¹ CR CO I-Werro, Art. 404 N. 20.

durumlarda taraflar tazminatı götürü olarak belirlemiş olsalar bile, burada gerçek anlamda tazminatın götürü olarak belirlendiği bir sözleşme yoktur¹⁰². Götürü tazminat sözleşmesi taraflar arasında ancak ispat konusunda bir anlaşma olarak değerlendirilebilir¹⁰³.

Doktrinde vekâlet sözleşmelerinin tipik ve atipik olarak sınıflandırılması gerektiğini savunan görüş¹⁰⁴, atipik sözleşmelerinde güven unsurunun bulunmaması yüzünden vekâlet sözleşmesinin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesi üzerine olumlu zararın tazmin edilmesi gerektiğini belirtmektedir. Bu görüş, ahde vefa ilkesi göz önüne alındığında da, yukarıdaki görüşün hukuken kabul edilmesi gerektiğini ileri sürmektedir. Çünkü atipik vekâlet sözleşmelerinde sözleşmenin sona ermesi, karşı tarafa duyulan güven eksikliğinin sözleşmeyi sona erdirdiği tipik vekâlets sözleşmelerinin sona ermesi ile aynı nitelikte değildir¹⁰⁵. Atipik vekâlet sözleşmelerinde, sözleşmenin uygun olmayan zamanda sona erdirilmesi üzerine cezai şart kararlaştırılması mümkündür.

Uygun olmayan zamanda vekâlet sözleşmesinin sona erdirilip erdirilmediği hususunda ispat yükü, zarar tazmin talebinde bulunan tarafa aittir¹⁰⁶.

Uygun olmayan zamanda sona erdirme nedeniyle ödenmesi gerekecek tazminatın belirlenmesinde haksız fiil hükümleri kıyasen uygulama alanı bulacaktır. Uygun olmayan zamanda sona erdirmeden doğan zararın tazminini talep etme hakkı, kanundan doğan bir hakkın kullanılması olduğundan, sona erdirme hakkını kullananın kusurunun

---

¹⁰² “Tam anlamıyla tazminatın götürü olarak belirlendiği sözleşmelerde, zarar miktarının ispat edilmemesine gerek olmaması ve karşı tarafın gerçek zararı ispat edip götürü miktarın bu zarara kadar indirilmemesini isteyememe şartı artık geçerli değildir. Vekâlet sözleşmesini sona erdiren borçlu taraf, gerçek zararı ispat ederek, fazla miktarı ödeme sorumluluğundan kurtulabilir. TBK m. 512/c. 2 tazminat miktarına bir üst sınır çizdiğinden, götürü olarak belirlenen miktar gerçek zarar miktarının altında kalmış ise, alacaklı belirlenen miktarın üstündeki zararını isteyemez”. **Erdem**, s. 960.

¹⁰³ **Erdem**, s. 960.

¹⁰⁴ **Huguenin**, Allgemeiner und Besonderer Teil, N. 3312; **Werro/Douzals/Carron**, s. 218.

¹⁰⁵ **Huguenin**, Allgemeiner und Besonderer Teil, N. 3312.

¹⁰⁶ **Fellmann**, Art. 404 N. 65; **Kayihan/Ünlütepe**, s. 186; **Gökyayla**, s. 126.

derecesi esas alınarak bir indirim yapılması veya karşı tarafın birlikte kusurunun bulunduğuna dayanarak bir indirim yapılması söz konusu olmamaktadır¹⁰⁷.

c. Sona Erdirmenin Özel Sonuçları

Alt vekâlet sözleşmesi sona erme bakımından ilk vekâlet sözleşmesinden tamamen bağımsızdır¹⁰⁸. Vekâlet verenin vekâlet sözleşmesini sona erdirmesi alt vekili etkilemeyecektir¹⁰⁹. Alt vekil ile yapılan vekâlet sözleşmesinin vekil tarafından sona erdirilmesi veya vekâlet verenin TBK m. 507/f. III'e dayanarak sözleşmeye son vermesi gerekmektedir¹¹⁰. Vekâlet verenin alt vekile karşı sona erdirme hakkını kullanması, vekâlet veren ile vekil arasındaki sözleşmeyi sona erdirmemektedir¹¹¹.

Vekilin sözleşmeyi sona erdirmesi alt vekâlet sözleşmesini, alt vekilin sözleşmeyi sona erdirmesi de ilk vekâlet sözleşmesini sona erdirmemektedir¹¹². Alt vekâlet sözleşmesinin sona ermesine rağmen, edimin ifası hala mümkünse, asıl vekilin yeni bir alt vekâlet sözleşmesi de mümkündür¹¹³.

Birden fazla vekille aynı işin görülmesi için her biri yalnız başına hareket etmesi şeklinde vekâlet sözleşmesi yapılmışsa, vekâlet verenin bunlardan yalnız birinin vekâlet sözleşmesini sona erdirmesi diğerlerinin vekâlet sözleşmesini sona erdirmez. Sözleşmesi sona erdirilen vekilin diğer vekillerin yaptıkları işler için vekâlet verene karşı müteselsil sorumluluğu ortadan kalkar¹¹⁴.

¹⁰⁷ Sarı, s. 134.

¹⁰⁸ Zevkliler/Gökyayla, s. 615.

¹⁰⁹ Gümüş, Borçlar Özel C. 2, s. 378; BSK OR I-Weber, Art. 404 N. 7; Akipek, s. 239; Akcan, s. 19; Fellmann, Art. 404 N. 46; Oser/Schönenberger, Art. 399 N. 16; Gökyayla, s. 135.

¹¹⁰ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 644; Sarı, s. 227; Akipek, s. 240; Akıncı, s. 94; Zevkliler/Gökyayla, s. 615.

¹¹¹ Akıncı, s. 94.

¹¹² Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 644; Akipek, s. 240; Gökyayla, s. 137.

¹¹³ Gökyayla, s. 137.

¹¹⁴ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 644.

Birden fazla vekâlet veren varsa¹¹⁵ vekilin ancak her birine ayrı ayrı bildirmek suretiyle vekâlet sözleşmesini sona erdirmesi mümkün olabilir¹¹⁶. Vekâlet verenler de tek başlarına hareket edemeyeceklerinden sona erdirmeye hakkını birlikte kullanmak ya da bu amaçla içlerinden birine yetki vermek zorundadırlar¹¹⁷. Birden çok vekil de ancak birlikte hareket ederek vekâlet sözleşmesini sona erdirebilir¹¹⁸.

5. Tek Taraflı Sona Erdirmenin İsimli Sözleşmelere Uygulanması

Tarafların kanunda düzenlenmemiş bir sözleşmeyi yaptıkları durumlarda genel olarak bir isimli sözleşmenin varlığından söz edilmektedir. İsimli sözleşme değişik şekillerde ortaya çıkabilir.

Yapılan sözleşme, nitelikleri itibariyle bağımsız birden fazla sözleşmenin mevcut özelliklerini koruyarak, taraflarca birleştirilmesine dayanıyorsa bir birleşik sözleşme söz konusu olacaktır¹¹⁹. Tarafların kanunda düzenlenmiş bulunan değişik sözleşmelerin bazı edimlerini kanunda öngörülmemiş bir biçimde bir araya getirerek bir sözleşme yapması durumunda ise karma bir sözleşme meydana gelecektir. Tarafların kısmen veya tamamen kanunda düzenlenmiş sözleşme tiplerinin unsurlarını taşımayan yeni bir sözleşme yapmaları durumunda kendine özgü bir sözleşme söz konusu olacaktır.

TBK m. 502/f. II'ye göre, “Vekâlete ilişkin hükümler, niteliklerine uygun düştükleri ölçüde, bu Kanunda düzenlenmemiş olan işgörmeye sözleşmelerine de uygulanır”. Bu hüküm, vekâlet sözleşmesini tek taraflı olarak sona erdiren TBK m. 512 ile birlikte değerlendirildiğinde, son hükmün kanunda düzenlenmemiş iş görme sözleşmeleri bakımından

---

¹¹⁵ Özellikle, paylı ve elbirliği halinde hak sahipliğinin bulunduğu bir hakka ilişkin bir iş görmenin söz konusu olduğu durumda, bütün birlikte hak sahipleri vekâlet veren konumunda bulunabilecektir. **Sarı**, s. 229.

¹¹⁶ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 645; **Akıncı**, s. 92; **Sarı**, s. 234.

¹¹⁷ **Akıncı**, s. 92; **Fellmann**, Art. 404 N. 42; **Bühler**, Art. 403 N. 3; bu hususta bir İsviçre Federal Mahkemesi kararı için bkz: BGE 101 II 217.

¹¹⁸ **Bühler**, Art. 403 N. 4.

¹¹⁹ **Sarı**, s. 310.

emredici olarak uygulanmasının söz konusu olmayacağı sonucu çıkmaktadır¹²⁰. Kendine özgü iş görme sözleşmelerinde sona erme bakımından bir ihtilaf çıkması durumunda öncelikle tarafların iradeleri göz önünde bulundurulacak şekilde Türk Borçlar Kanunu'nun genel nitelikteki hükümleri uygulama alanı bulacak, bu hükümlerin ihtilafın çözülmesinde yeterli olmadığı hallerde bir kanun boşluğunun varlığını kabul etmek ve bu boşluğu TMK m. 1/f. II'de öngörülen esaslar çerçevesinde doldurmak gerekecektir¹²¹.

Vekâlet sözleşmesi hükümleri, bir kısmı itibariyle konusu iş görme borcu olan karma nitelikteki sözleşmelere de kıyasen uygulanacak hükümlerdir¹²². Bir kısmı bakımından atipik vekâlet sözleşmesi olarak nitelendirilebilecek olan bu sözleşmeler açısından da TBK m. 512 hükmünün uygulanması mümkün değildir¹²³.

6. Tek Taraflı Sona Erdirme Hakkı Yönünden Avukatlık Kanunu'nda Getirilen Düzenleme

Avukatlık Kanunu m. 174/f. I'e göre, "Üzerine aldığı işi haklı bir sebep olmaksızın takipten vazgeçen avukat hiçbir ücret isteyemez ve peşin aldığı ücreti geri vermek zorundadır". Aynı maddenin ikinci fıkrasına göre ise, "Avukatın azli halinde ücretin tamamı verilir. Şu kadar ki, avukat kusur veya ihmalden dolayı azledilmiş ise ücretin ödenmesi gerekmez".

Avukatlık sözleşmesinde sona erdirmeye ilişkin olarak uygun olmayan zaman değil, haklı sebep kavramı ön plana çıkmaktadır. Sözleşmenin sona erdirilebilmesi için haklı bir sebebin bulunmasına gerek bulunmamakla birlikte, haklı bir sebebin bulunduğu hallerde, azil ve istifa, sözleşmeyi sona erdiren tarafı tazminat ödemekten genellikle kurtarmaktadır¹²⁴.

¹²⁰ Kayıhan/Ünlütepe, s. 190.

¹²¹ Sarı, s. 322; Dessemontet, s. 148.

¹²² Erdem, s. 955.

¹²³ Erdem, s. 955.

¹²⁴ Gökyayla, s. 71.

Haklı sebep konusunda kanunda açık bir düzenleme bulunmadığı için hangi hallerin avukatlık sözleşmesinin sona erdirilmesi bakımından haklı sebep sayılacağı kesin olarak tespit edilebilmesi mümkün değildir¹²⁵.

Haklı azil için verilebilecek örnekler şunlardır: Avukatın dava ve icra takibini yürütmemesi¹²⁶, davanın zamanında açılmaması¹²⁷, işi

¹²⁵ **Gökyayla**, s. 77.

¹²⁶ “Davacı avukatın 29.3.1994 günlü sözleşme ile Bayındır Asliye Hukuk Mahkemesinin 1994/85 esas sayılı, 6.5.1994 günlü sözleşme ile de aynı mahkemenin 1994/120 esas sayılı dava dosyasında davalıyı temsil etmek üzere vekâlet görevini üstlendiği uyuşmazlık konusu değildir. Ne varki 1994/85 esas sayılı dava dosyasını mazeretsiz olarak takip etmemesi nedeniyle müvekkili tarafından 8.7.1994 tarihinde her iki dosyasındaki vekâlet görevinden azledildiği ve 1994/85 esas sayılı davadan azli nedeniyle açtığı vekâlet ücreti davasının azlin haklı olduğu kabul edilerek reddedildiği ve bu kararın Yargıtay’dan geçmek suretiyle kesinleştiği toplanan delillerden anlaşılmaktadır.

Vekâlet, güvene dayalı bir sözleşmedir. Üstlendiği davalardan birini takip etmemek suretiyle azledilen avukata karşı müvekkilinin güveninin kalmaması hayatın olağan akışıyla BK. nun amaçladığı güven ilkesine daha uygun düşer. Bu nedenle vekili davacıya karşı güveni kalmayan davalının avukatını azletmesi haklı bir nedene dayandığından, davacı avukat ücret isteyemez. O halde mahkemece bu yön gözetilerek davanın reddine karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde hüküm tesisi bozma nedenidir”. Y. 13HD.,19.12.1995 T., E. 1995/11369, K. 1995/11467 (www.kazanci.com).

¹²⁷ “Avukatlık Kanununun 174. Maddesi hükmüne göre, avukat haklı bir nedenle azledildiği takdirde ücrete hak kazanamaz. Her ne kadar davacı avukatın davalı vekili olarak İstanbul Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinde 15.6.2001 tarihinde 2001/891 esas sayılı dava dosyası ile açtığı davada özen ve sadakat borcuna aykırı davrandığı kendisinden kaynaklanan nedenlerle davanın sürüncemede bırakıldığı söylenemez ise de, aynı mahkemede yine davacı tarafından davalı vekili olarak 4.9.2001 gününde 2001/1167 esas sayılı dava dosyası ile açılan dava mahkemece zamanından önce açılmış olması nedeniyle 9.7.2002 gününde reddedilmiş bunun üzerine de davalı yanca davacı avukat 10.10.2002 gününde azledilmiştir. Nitekim anılan dava dosyası Yargıtay incelemesinden geçmek suretiyle 3.6.2003 gününde kesinleşmiştir. Davacı 2001/1167 esas sayılı davayı davalının talimatı sonucu açtığını iddia etmiş ise de bu iddiasını yasal delillerle ispat edememiştir. Vekâlet akdi güven ilişkisine dayanan akitlerden olup, üstlendiği iş ile ilgili tüm yasal mevzuatı bilmek zorunda olan vekilin zamansız dava açmış olması vekil edenin güven ilişkisini sarsacak hallerden sayılmak lazım gelir. İstanbul Fikri ve Sınai Haklar Mahkemesinin 2001/891 esasında açılan dava, zamansız açılan 2001/1167 esas sayılı dava neticesini beklediği gözetildiğinde davalı yönünden zarar unsuru da gerçekleşmiştir. Bu da azlin haklı olduğunu göstermektedir”. Y. 13HD.,1.11.2005 T., E. 2005/9611, K. 2005/16246 (www.kazanci.com).

geciktirmesi, temyiz süresini kaçırmaması, fazlaya ilişkin hakkın saklı tutulmadan dava açılması, bilgi alma ve hesap isteme hakkına aykırı ve kısıtlayacak şekilde davranması¹²⁸, dava dilekçesinde faiz istenmemesi, müvekkile dosya fotokopilerinin verilmemesi¹²⁹, icra dosyasının iki yıldan uzun bir süre takip edilmemesi vb.

İş sahibinin avukata avans vermekten ve yapılan masrafları ödemekten kaçınması, asıl avukatın bilgisi ve muvafakati dışında anlaşması da, avukatın istifası açısından haklı sebeptir¹³⁰.

Taraflar arasındaki güven ilişkisinin sarsılması da avukatlık sözleşmesinin haklı sebeple sona erdirilmesine yol açmaktadır. Avukatın iş sahibinin güvenini kötüye kullanması, iş sahibine ait kişisel, mesleki, ailevi sırları açığa çıkarması, iş sahibi adına tahsil etmesi gereken parayı kendi adına alarak zimmetine geçirmesi vb. azil için haklı sebep teşkil edebileceği gibi, iş sahibinin avukata hukuka veya ahlaka aykırı talimat vermesi, ona kötü davranması, hakaret etme biçiminde suç teşkil eden bir eylemde bulunması, avukata yanlış veya yanıltıcı bilgi veya belge sunması, iş sahibinin karşı tarafla anlaşmaya çalışması vb. de istifa için haklı sebep teşkil etmektedir¹³¹.

Avukatın istifası bakımından uyulması gereken şekil HMK m. 81'de düzenlenmiştir. Söz konusu hükme göre, vekilin azli veya istifasının, mahkeme ve karşı taraf bakımından hüküm ifade etmesi için, bu konudaki beyanın dilekçeyle bildirilmesi veya tutanağa geçirilmesi ve gerektiğinde ilgisine yapılacak tebligat giderinin de peşin olarak ödenmesi zorunludur. Kanunun bu hükmü, dış ilişkide istifa ve azli düzenlenmektedir. Mahkemeye ve karşı tarafa bildirilmedikçe dış ilişkide avukatın yaptığı işlemler müvekkili bağlayacaktır¹³².

¹²⁸ Y. 13HD. , 24.10.2005 T., E. 2005/6452, K. 2005/15756 (www.kazanci.com).

¹²⁹ Y. 13HD. ,26.12.2008 T., E. 2008/8962, K. 2005/15715(www.kazanci.com).

¹³⁰ Gökyayla, s. 80.

¹³¹ Gökyayla, s. 84.

¹³² Günergök Özcan, Avukatlık Sözleşmesi, Ankara 2013, s. 226.

Avukatlık Kanunu m. 41'de, istifa kararının müvekkile tebliğinden itibaren 15 gün daha görevinin devam edeceği düzenlenmiştir. Bu maddeden avukat-müvekkil ilişkisinin avukatın istifa yönündeki iradesini müvekkiline bildirmesinden bir süre sonra sona erdiği sonucu çıkmaktadır¹³³. Avukatın duruşma dışı iş ve işlemleri gerçekleştireceği, buna karşılık avukatın istifasını öğrenen mahkemenin bu 15 günlük süre içinde yargılamaya devam etmeyeceği kabul edilmektedir. Mahkeme, durumu müvekkile tebliğ ederek, bizzat duruşmaya gelmesini veya yerine bir temsilci göndermesini isteyecektir¹³⁴.

Haklı bir sebep olmaksızın avukatlık sözleşmesinin azil ve istifayla sona erdirilmesi, avukatlık ücretine doğrudan etki etmektedir. Haklı bir sebep olmadığı¹³⁵ halde avukatı azleden iş sahibi, ücretin tamamını ödemek zorunda olduğu gibi, haklı bir sebep olmaksızın istifa eden avukat da hiçbir ücret talep edemeyeceği gibi peşin aldığı ücreti iadeyle yükümlüdür¹³⁶. Avukatın elde etmiş olduğu tam ücretten, başka bir iş ile kazandığı veya kazanmaktan kasten feragat ettiği şeylerin indirilmesi gerekmektedir¹³⁷. Vekâletten haklı olarak istifa ettiği hususunda ispat yükü avukata düşmektedir¹³⁸.

¹³³ Günergök, s. 226.

¹³⁴ Sarı, s. 267.

¹³⁵ Haklı sebep sayılamayacak hallerin tipik örneği avukatın işlerini yürütemeyecek şekilde hastalanmasıdır.

¹³⁶ Gökyayla, s. 85; Sarı, s. 190.

¹³⁷ Kayıhan/Ünlütepe, s. 185.

¹³⁸ "... Bu açıklamalardan sonra dava konusu olaya bakılacak olursa; Davacılar, davalı avukatın vekâletten tek taraflı ve haksız olarak istifa ettiğini ileri sürerek, peşin ödenmiş olan vekâlet ücretinin iadesi için eldeki davayı açmış, davalı ise davacıların isteği ve rızası ile vekâletten istifa ettiğini, bu nedenle peşin ödenmiş olan vekâlet ücretinin talep edilemeyeceğini savunmuş, birleştirilen davada da aynı nedenlerle bakiye vekâlet ücreti alacağını tahsilini talep etmiştir. Az yukarıda açıklandığı üzere istifanın haksız olması halinde avukat ücrete hak kazanamayacağından, davada öncelikle davalının vekâletten istifasının haklı olup olmadığının incelenmesi gereklidir. Hemen belirtmek gerekir ki, bu konudaki ispat yükü, davalı avukata aittir. Başka bir ifade ile davalı avukat, vekâletten haklı olarak ispat ettiğini yasal delillerle ispat etmekle yükümlüdür. Somut olayda davalı avukat, her ne kadar davacı müvekkillerinin, dava yolunun uzun bir süreç olması nedeniyle davadan vazgeçeceklerini belirterek, vekâletten çekilmesini istediklerini, bu şekilde davacıların isteği doğrultusunda vekâletten çekildiğini, nitekim bu hususu,

Avukatın haklı sebeple istifa hakkını kullandığı durumlarda Avukatlık Kanununda açık bir düzenleme olmamasına rağmen, avukatın gerçekleştirdiği iş görmenin karşılığı ücreti talep edebileceği şüphesizdir. Müvekkilin borca aykırı davranışta bulunmamasına rağmen, onun hâkimiyet alanındaki olgulardan kaynaklanan haklı sebebe dayanarak istifa hakkının kullanılması halinde de, avukatın ücretin tamamını isteyebileceği kabul edilmelidir¹³⁹.

Haklı sebebin, avukattan veya tarafların dışındaki etkenlerden kaynaklandığı durumlarda, avukatın ücretinin tamamını talep edememesi daha uygun bir çözüm olacaktır. Aksi durumda, müvekkil, hiçbir şekilde ortaya çıkmasına sebep olmadığı bir durumdan dolayı sorumlu olacaktır¹⁴⁰.

B. Ölüm ve Benzeri Sebeplerle Sona Erme

1. Genel Olarak

TBK m. 513/f. I'e göre, "Sözleşmeden veya işin niteliğinden aksi anlaşılmadıkça sözleşme, vekilin veya vekalet verenin ölümü...ile kendiliğinden sona ermiş olur". Bu hükme göre, ölüm vekâlet sözleşmesini geleceğe etkili olarak ortadan kaldıran sebeplerden bir tanesidir¹⁴¹. Ölüm halinde tarafların açık bir irade beyanına gerek olmaksızın, vekâlet sözleşmesi kendiliğinden sona ermektedir¹⁴². Ölüm, kavram olarak kanunda tanımlanmamıştır ve bu hususta tıp biliminin kuralları belirleyici olacaktır¹⁴³.

Vekâlet sözleşmesi, tarafların karşılıklı güvenlerine dayanan bir ilişki ortaya çıkarmakta ve bu ilişkiden doğan iş görme borcuna ilişkin

---

25.01.2007 tarihli ihtarla da, "...vekilliğinizden isteğiniz üzerine istifa ediyoruz." şeklindeki açıklama ile müvekkillerine bildirdiği savunmuşsa da, vekâletten, müvekkillerin isteği ve talimatı ile istifa ettiğini kanıtlayamamıştır..." Y. 13HD., 09.03.2010 T., E. 2009/9343, K. 2010/2815 (YKD, Şubat 2011, C. 37, S. 2, s. 274-275).

¹³⁹ **Sarı**, s. 191.

¹⁴⁰ **Sarı**, s. 192.

¹⁴¹ **Akıncı**, s. 69; **Sarı**, s. 59; Kanun'un tarafların sözleşmeyi fesih beyanlarını dikkate almadan sona erme sebeplerini düzenlediği yönünde bkz: **Fellmann**, Art. 405 N. 7.

¹⁴² **Fellmann**, Art. 405 N. 12; **Oser/Schönenberger**, Art. 405 N. 4.

¹⁴³ **Frick**, s. 94.

hak ve borçlar tarafların kişiliğine bağlı tutulmaktadır¹⁴⁴. Vekâlet veren, güvenini taşıyan bir vekil seçmekte, ona her zaman işin görülme biçimi hakkında talimat vermekte ve bu iş gördürmeyi dilediği zaman sona erdirebilmektedir. Vekil de kural olarak işi kendisi yapmakla ve yerine başkasını koymamakla yükümlüdür. Vekâlet verenin ölümü halinde iş görmenin yapılma biçimine egemen olan onun iradesi ve menfaati ortadan kalkacaktır. Vekilin ölümü de onun iş görme borcunu şahsen ifası olanağını kaldıracaktır¹⁴⁵. Daha vekilin sağlığında onun işine dilediği gibi son verebilen vekâlet veren, onun ölümü üzerine işi devam ettirmek isteyip istemediğini ve kime yaptıracağını serbestçe belirleyebilmelidir. Bütün bu belirtilenler, taraflardan birinin ölümü halinde vekâlet sözleşmesinin sona ermesini haklı göstermektedir¹⁴⁶.

Yukarıda belirtildiği üzere eğer taraflardan birinin yükümlülük altına girmesinde kişisel nitelikleri göz önüne alınmış ise, ölüm ile vekâlet sözleşmesi sona ermektedir¹⁴⁷. Vekil için genellikle vekâlet verenin kimliği önemli olmayacağından, vekâlet verenin ölümü her durumda sözleşmeyi sona erdirmemektedir¹⁴⁸. Ama vekilin ölümü halinde, vekâlet veren vekilin tecrübesinden, tavsiyelerinden ve hatta kişisel itibarından yararlandığı ölçüde aynı sonuca ulaşmak mümkün olmayabilir¹⁴⁹. Bununla

¹⁴⁴ **BSK OR I-Weber**, Art. 405 N. 2; **Akıncı**, s. 70; **Tekin**, s. 72; **Gautschi**, Art. 405 N. 1a; **Fellmann**, Art. 405 N. 13; **Canyürek**, s. 186; **Altop**, s. 179; **Funk**, s. 250; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 1221.

¹⁴⁵ **Canyürek**, s. 186; **Fellmann**, Art. 405 N. 96.

¹⁴⁶ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 647; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 1221; *Gürsoy'a göre mirasçılar, ölüme rağmen, açık veya kapalı muvafakatleriyle, vekâlet ilişkisini sürdürebileceklerine veya sözleşme veya ilişkinin özelliği bunu gerektirdiği takdirde dahi sözleşmeye diledikleri zaman son verebileceklerine göre kanunda yer alan vekâlet sözleşmesinin sona ereceği şeklindeki ilkenin fazla bir pratik önemi bulunmamaktadır. Gürsoy Kemal Tahir, Vekâlet Akdinin Ölüm Nedeniyle Sona Ermesi ve Sonuçları, Temsil ve Vekâlete İlişkin Sorunlar Sempozyumu 14-16 Haziran 1976, İstanbul 1977, s. 9.*

¹⁴⁷ Ölümün nasıl meydana geldiği hususundaki tespit, tıp biliminin uzmanlık alanına girmektedir. **Frick**, s. 94; **Seliçi Özer**, Borçlar Kanunu'na Göre Sözleşmeden Doğan Sürekli Borç İlişkilerinin Sona Ermesi, İstanbul 1977, s. 82; **BSK OR I-Weber**, Art. 405 N. 2; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 398; **Gürsoy**, s. 2.

¹⁴⁸ **Fellmann**, Art. 405 N. 85; **Olgaç**, s. 170.

¹⁴⁹ **Frick**, s. 118.

birlikte vekâlet verenin duyduğu şahsi güven sebebiyle vekilin ölümüyle vekâlet sözleşmesinin sona erdiği sonucuna varabilmek için somut olayın koşullarına bakmak gerekecektir.

Vekâlet verenin ya da vekilin ölümü halinde külli halefiyet ilkesi gereğince haklar ve borçlar ölenin mirasçılara geçer¹⁵⁰. İflas durumunda vekâlet verenin ya da vekilin ölmesi halinde bu hak ve borçlar, iflas masasının aktif ya da pasifine dâhil olmaktadır. TBK m. 509'daki koşulların varlığı halinde, vekâlet veren vekilin iflas idaresinin iradesine karşın vekâlet sözleşmesi konusu malların kendisine devredilmesini sağlayabilir; diğer taraftan iflas idaresi de aynen vekilin sahip olduğu şekilde hapis hakkını kullanabilir. İş görme yükümlülüğünü sona erdiren hiçbir sona erme sebebi, önceden vekâlet sözleşmesinden doğan devir yükümlülüklerini sona erdirmemektedir¹⁵¹.

2. Ölümüne Rağmen Vekâletin Sözleşme veya İşin Mahiyeti Gereği Devam Etmesi

TBK m. 513/f. I'den, vekâlet verenin veya vekilin ölümüyle, vekâlet sözleşmesinin sona ermesinin aksinin sözleşmede kararlaştırılabileceği¹⁵² ve bu sayede sözleşmenin ölen tarafın mirasçılarıyla devam edeceği anlaşılmaktadır¹⁵³. Sözleşmeye böyle bir hüküm daha çok vekâlet verenin ölmesi halinde konulmaktadır¹⁵⁴; çünkü vekil ölürse çoğu zaman onun mirasçılarının işi devam ettirmesi mümkün değildir¹⁵⁵. Taraflar, zımnen de iş görme borcunun ölümden sonra devam etmesini kararlaştırabilirler¹⁵⁶. TBK m. 513/f. I'deki karineden yararlanmak isteyen kişinin, somut olay koşullarında tarafların vekâlet

¹⁵⁰ **Fellmann**, Art. 405 N. 63; **Gautschi**, Art. 405 N. 2b; **Gehrer/Giger**, Art. 405 N. 4; **Frick**, s. 96.

¹⁵¹ **Fellmann**, Art. 405 N. 62.

¹⁵² **Fellmann**, Art. 405 N. 9; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 391; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 399; **Gürsoy**, s. 5; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 191.

¹⁵³ **Tekin**, s. 76; YHGK., 25.9.1981 T., E. 7-2406, K. 461 (**Uygur**, C. 8, s. 8951).

¹⁵⁴ **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 193.

¹⁵⁵ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 649; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 194; **Akıncı**, s. 71; şahsen ifanın büyük önem taşımadığı vekâlet sözleşmelerinde vekilin ölümü halinde sözleşmenin devam etmesi söz konusu olabilir. **Frick**, s. 117.

¹⁵⁶ **Fellmann**, Art. 405 N. 16; **Dürr**, Werkvertrag und Auftrag, s. 189.

sözleşmesinin devam edeceği hususunda örtülü bir anlaşma yaptığını ispat etmesi mümkündür¹⁵⁷. Bazen de işin niteliği, iş görme borcunun ölümüne rağmen devamını gerektirebilir. Özellikle aracı kurumların ve bankaların sürdürdüğü faaliyetler açısından bu durum söz konusu olabilir¹⁵⁸.

Vekâlet sözleşmesinde, vekâlet verenin ölümü halinde, işin mahiyetinden çok, vekâlet verenin mirasçılarının vekâleti devam ettirip ettirmemek hususundaki açık veya örtülü iradeleri rol oynamaktadır. Mirasçılar, iş görme borcunun devam etmesini istemiyorlarsa vekilin işine son verip alınanların verilmesine ilişkin alacaklarını ona karşı ileri sürmelidirler¹⁵⁹.

Vekâlet verenin ölümünden sonra bir işgörme borcunun ifa edilmesi için vekâlet verilmesi halinde, bu vekâletin tabi olacağı şekil, vekâlet verenin mirasçıları tarafından bu vekâletin geri alınıp alınmayacağı, bu vekâletin kapsamı, hukuki niteliği, kapsamı hususlarında doktrinde görüş birliği bulunmamaktadır. Doktrinde bir görüş¹⁶⁰, ölümden sonra bir işin görülmesi için verilmiş olan vekâletin ölüme bağlı tasarruf niteliği taşımadığı ve sağlararası işlem olarak kabul edilmesi gerektiğini, ölümden sonra mirasçılardan biri tarafından tek taraflı olarak sona erdirmenin mümkün olduğunu ileri sürmektedir. Diğer

---

¹⁵⁷ **Fellmann**, Art. 405 N. 66.

¹⁵⁸ **BSK OR I-Weber**, Art. 405 N. 10; **Bühler**, Art. 405 N. 5; **Gehrer/Giger**, Art. 405 N. 7; **Hofstetter** Josef, Schweizerisches Privatrecht VII/6 Obligationenrecht-Besondere Vertragsverhältnisse Der Auftrag und die Geschäftsführung ohne Auftrag, Basel 2000 (Auftrag), s. 75; **CR CO I-Werro**, Art. 405 N. 6; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 391; **Tercier/Favre**, N. 5322; **Honsell**, s. 340; **Gürsoy**, s. 7; **Morin**, s. 160; **KUKO OR-Weber**, Art. 405 N. 8; **Knoepfler/Guinand**, FJS 327, s. 4; **Bucher**, s. 229; **Fellmann**, Art. 405 N. 9, N. 87; **Akıpek**, s. 246 dpn. 68; **Dürr**, Werkvertrag und Auftrag, s. 189; **Hofstetter**, Mandat, s. 66; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2 (2012), s. 194; ATF 101 II 117, JdT 1976 I 329; BGE 120 II 120 (Karar metni için bkz: **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 131).

¹⁵⁹ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 652; **Akıncı**, s. 127; **Fellmann**, Art. 405 N. 71; **Bilge**, s. 302; **Guhl Theo**, Le droit fédéral des obligations, Zurich 1947 (trad. de l'allemand par Rene des GOUTTES), s. 306; **Weber**, Praxis zum Auftragsrecht, s. 132.

¹⁶⁰ **Akıncı**, s. 75.

bir görüş¹⁶¹ ise, ölüme bağlı tasarrufların şekline uyulması gerektiğini ileri sürmektedir. İkinci görüşten ayrılan ve bizim de katıldığımız diğer bir görüş¹⁶² ise, bu hususta ikili bir ayırım yapılması gerektiğini, eğer hukuki işlem ölüme bağlı tasarruf niteliğinde (örneğin bağışlama) ise buna ilişkin şekli hükümlere uyulmasını, ölüm halinde yapılan sözleşme vekâlet sözleşme niteliğinde ise TBK'da düzenlenen vekâlet sözleşmesi kurallarına uygun bir sözleşme yapılmasının yeterli olacağını ileri sürmektedir. Yargıtay 3. Hukuk dairesi de, vermiş olduğu bir kararında¹⁶³, hukukumuzda terekeyle ilgili tüm işlemlerin özellikle ölüme bağlı kazandırmaların mutlaka miras hukuku ilkelerine göre gerçekleştirilmesi yolunda bir zorunluluk bulunmadığını, ölüme bağlı bağışlama hakkında kıyasen ölüme bağlı tasarruf hükümlerinin uygulanmasını öngören TBK m. 290 (BK m. 240/II) kuralını, ölüme bağlı kazandırmayı amaçlayan tüm sağlararası işlemlerde genel geçer bir ilke olarak kabul edilip tüm bu işlemlerin miras hukuku ilkelerine bağlı tutulamayacağını, ölüme bağlı kazandırmayı amaçlayan üçüncü kişi yararına sözleşme dahil ölüm sonrasında etkili vekalet ve temsil yetkisi sağlama işlemlerinin TBK m. 290 (BK m. 240/II) açısından değerlendirilemeyeceğini belirtmektedir.

Mandatum post mortem durumunda (Ölümden sonraya etkili vekalet), vekâlet verenin hakları mirasçılara geçmektedir. Vekâlet verenin mirasçıları, vekile yeni talimat verebilirler ve vekâlet sözleşmesini TBK m. 512'ye göre sona erdirebilirler. Bu sona erdirme hakkı, vekâlet sözleşmesi taraflarınca önceden sınırlandırılmış olabilir¹⁶⁴. Örneğin vekâlet sözleşmesinin ölümden belli bir süre sonra devam edecek şekilde

¹⁶¹ **Aubert Maurice**, Procuration encore valable après décès, mandate post mortem, donation pour cause de mort et responsabilité de la banque après décès du client a l'égard des héritiers, La Semaine judiciaire (1965-1968), s. 289 ; **Gehrer/Giger**, Art. 405 N. 9.

¹⁶² **Fellmann**, Art. 405 N. 75-76; **CR CO I-Werro**, Art. 405 N. 14.

¹⁶³ Y. 3HD. , E. 2004/12296, K. 2004/13423(www.kazanci.com).

¹⁶⁴ **Fellmann**, Art. 405 N. 77.

yapılması mümkündür. Bununla birlikte mirasçılardan vekâlet sözleşmesini haklı sebeple süreye tabi olmaksızın sona erdirmeye hakları vardır¹⁶⁵.

3. Ölümün Vekâlet Sözleşmesini Sona Erdirmesi Gereken Hallerde Geçici Olarak İş Görmeye Devam Yükümlülüğü

a. Genel olarak

TBK m. 513/f. II'ye göre, "Vekâletin sona ermesi vekâlet verenin menfaatlerini tehlikeye düşürüyorsa, vekâlet veren veya mirasçısı ya da temsilcisi, işleri kendi başına görebilecek duruma gelinceye kadar, vekil ya da mirasçısı ya da temsilcisi, vekâleti ifaya devam etmekle yükümlüdür"¹⁶⁶. Bu geçici ifaya devam yükümlülüğü, ölümün meydana gelme anında vekâlet ilişkisini hemen etkilemediğini göstermektedir¹⁶⁷. Vekâlet verenin çıkarlarının korunması gerekliliği ve sadakat yükümlülüğü, vekilin zorunlu önlemleri almasını gerektirmektedir¹⁶⁸. TBK m. 513/f. II'in aksi yöndeki lafzına rağmen, geçici olarak işe devam yükümlülüğü, yalnızca hukuki işlem vekâletleri değil, maddi fiil vekâletleri açısından da söz konusu olmaktadır¹⁶⁹. İşe devam yükümlülüğü, vekâlet sözleşmesinden doğan iş görme borcunun ifasına henüz başlanılmadığı durumlarda da mevcuttur¹⁷⁰.

Bir görüşe göre¹⁷¹, vekâlet ilişkisinin ölümden sonra da devamı hakkındaki TBK m. 513/f. II'nin varlığına gerek bulunmamaktadır. Zira bir vekâletten doğan borcun ölümden sonra da ifası mümkün bulunduğu takdirde, ortada ölenin varislerine külli halefiyet yoluyla intikal eden bir vekâlet borcu var demektir. Ölümden sonra da devam eden vekâlet ilişkisine özellikle vekilin mirasçıları son verebilirler.

---

¹⁶⁵ Fellmann, Art. 405 N. 77.

¹⁶⁶ Y.16. HD., 29.11.1993 T., E. 1993/6164 K. 1993/12635 (www.kazanci.com).

¹⁶⁷ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 652.

¹⁶⁸ Müller, N. 2109; Bühler, Art. 405 N. 7; Gautschi, Art. 405 N. 18b.

¹⁶⁹ Fellmann, Art. 405 N. 107.

¹⁷⁰ Middendorf Patrick, Nachwirkende Vertragspflichten, Freiburg 2002, s. 156.

¹⁷¹ Gürsoy, s. 16.

Diğer bir görüşe göre¹⁷², vekâlet ilişkisinin, ölüme rağmen TBK m. 513/f. I uyarınca işin niteliği gereği devam etmesiyle, vekâlet verenin menfaatlerinin tehlikeye düşmesi yüzünden geçici olarak TBK m. 513/f. II'ye göre devam etmesi arasında fark bulunmaktadır. Bu görüş, TBK m. 513/f. II'nin, birinci fıkranın uygulanamaması yani sözleşmenin yahut işin mahiyetinin vekâletin devamını gerektirmemesi yüzünden normal olarak hemen sona ermesi söz konusu olan vekâlet sözleşmelerinde uygulama alanı bulacağını ileri sürmektedir. TBK m. 513/f. I'e göre devam eden vekâlet arada başka sona erme sebepleri ortaya çıkmazsa işin tamamlanmasına kadar sürecektir. Oysaki TBK m. 513/f. II'de vekâlet sözleşmesi ilişkisinin, vekâlet veren, mirasçuları veya temsilcisi işe el koyana kadar devamı söz konusudur; böylece bu son hükme göre, ölen vekilin kişiliği işin görülmesinde önemli olsa bile onun mirasçuları veya temsilcisi vekâlet verenin menfaatlerini korumak için bazı önlemler alabilecektir.

Bizce, son görüşe katılmak daha isabetli olacaktır. TBK m. 513 birinci ve ikinci fıkraları farklı ihtimaller düşünülerek kaleme alınmıştır. Birinci fıkrada, sözleşmeden veya işin niteliğinden aksi anlaşılmadıkça vekâlet sözleşmesinin kendiliğinden sona ereceği belirtilmiştir. İkinci fıkra ise vekâlet sözleşmesinin kendiliğinden sona ermesi vekâlet verenin menfaatlerini tehlikeye düşürecek bir nitelik arz etmekte ise vekilin vekâlet sözleşmesinden doğan iş görme borcunu ifaya devam etmesini buyurmaktadır. Bu durumda TBK m. 513/f. II'nin kanunen düzenlenmesine gerek bulunmadığı yolundaki görüşte isabet bulunmamaktadır. Ayrıca dürüstlük kuralına dayanarak vekilin böyle bir iş görme borcunun bulunabileceğini ileri sürmek de her somut olayda dürüstlük kuralına göre yorum yoluna başvurma yaratacağı sakıncalar göz önüne alındığında bizce çok mümkün gözükmemektedir.

Gerek temsil yetkisi, gerekse vekâlet ilişkisini düzenleyen TBK m. 43, 513 hükümleri bir karineyi hükme bağlamaktadırlar. O da asıl olanın

¹⁷² Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 659-660.

ölümle temsil yetkisiyle vekâlet ilişkisinin sona ermiş olmasıdır. İlgililer, bu karinenin aksini ispat edebilirler¹⁷³.

b. İş Görmeye Geçici Olarak Devam Borcunun Şartları

Vekâlet sözleşmesinin son bulması ve görülen işin ortada kalması vekâlet verenin veya o ölmüşse mirasçılarının menfaatlerini tehlikeye düşürmelidir¹⁷⁴. Vekâlet veren veya mirasçılar için teknik anlamda bir zaruret halinin ortaya çıkması gerekli değildir¹⁷⁵. Bunların menfaatlerinin tehlikeye düşmesi yeterlidir¹⁷⁶. Vekâlet verene ait hisse senetlerini en iyi değerden satmakla görevlendirilen vekil değerler düşüyorsa, vekâlet verenin ölümünü öğrenmesine rağmen, mirasçılarının zarara uğramaması için bir an evvel senetleri satmalıdır¹⁷⁷. Vekil ölmüşse onun mirasçılar vekâlet verenin istediği fiyata alıcı buldukları takdirde satış için bıraktığı tabloyu satmalıdırlar¹⁷⁸.

Vekâlet veren veya mirasçılarının işgörmenin başlamaması veya durdurulması sebebiyle menfaatlerinin tehlikeye düşüp düşmediği objektif sözleşme ilişkisine, özellikle somut vekâlet sözleşmesine göre belirlenir. Vekilin subjektif şartları önemli değildir. İş görmeye geçici olarak devam borcunun varlığı, vekilin sona erme sebebini veya tehlikeyi bilmesine veya bilmesi gerekmesine bağlı değildir¹⁷⁹.

Bir mal satacak olan vekilin ölümü gibi durumlarda, bunların mirasçılarının işe devam etmeleri fiilen ve hukuken mümkün olabilir.

¹⁷³ *Gürsoy*, Kanunumuzun bu tür bir çözüm biçimini yeğlemesinin nedeninin vekâlet sözleşmesinin iş görme sözleşmelerinin en nazik ve gevşek olmasından kaynaklandığını; bu nedenle vekâlet sözleşmesinde gerek vekâlet veren gerekse vekilin tek taraflı bir irade açıklamasıyla akdi nitelikteki ilişkiye son verme yetkisine sahip olduklarını, bundan önceden feragatin de geçerli olmadığını belirlemektedir. *Gürsoy*, s. 3.

¹⁷⁴ *Müller*, N. 2099; *Fellmann*, Art. 405 N. 108; *Akıncı*, s. 131; **CR CO I-Werro**, Art. 405 N. 15; *Kayhan/Ünlütepe*, s. 204.

¹⁷⁵ *Fellmann*, Art. 405 N. 108.

¹⁷⁶ *Gümüş*, Borçlar Özel C. 2, s. 392; *Müller*, N. 2099; *Bühler*, Art. 405 N. 7; *Gümüş*, Borçlar Özel C. 2 (2012), s. 194; *Gautschi*, Art. 405 N. 18b; *Fellmann*, Art. 405 N. 108; *Gehrer/Giger*, Art. 405 N. 8.

¹⁷⁷ *Akıncı*, s. 132; *Gürsoy*, s. 16.

¹⁷⁸ *Tandoğan*, Borçlar Özel C. II, s. 661; *Gürsoy*, s. 16.

¹⁷⁹ *Fellmann*, Art. 405 N. 109.

Mirasçılarının işi bizzat yürütmeleri olanağı bulunmayan hallerde onların işe devam yükümlülüğü, vekilin ölümünü vekâlet verene haber vermekle sınırlı kalacaktır¹⁸⁰.

c. İş Görmeye Geçici Olarak Devam Borcunun Hükümleri

İş görme borcunun vekâlet verenin ölümünden sonra, vekil veya onun varisi veya temsilcisi tarafından yürütülmeye devam olunması mevcut bir sözleşme ilişkisinin ifası olup, vekâletsiz iş görme teşkil etmez (TBK m. 529)¹⁸¹.Yükümlülüğün yerine getirilmemesi, TBK m. 506'ya göre bu yüzden uğranılan zararın tazminini gerektirmektedir¹⁸². İşe devam edilseydi veya vaktinde haber verilseydi vekâlet verenin veya mirasçılarının malvarlığında meydana gelmeyecek olan eksilmenin tazmin edilmesi söz konusudur¹⁸³.

4. Ölümün Vekâlet Sözleşmesini Sona Erdirmesinin Hükümleri

Vekâlet ilişkisi ölümle kesin olarak sona ermiş olsa bile, yürürlükte olduğu süre içerisinde, her iki taraf yararına ve zararına bir takım haklar ve borçlar doğurmuş olabilir. Vekil, bu takdirde, vekâlet veren hesabına doğan kazanımlarını vekâlet verene devretmek zorundadır¹⁸⁴. Vekâlet verenin bu hakları isteme hususunda vekile karşı bir talep hakkı vardır¹⁸⁵. Aynı suretle vekil de, bu vesileyle yapmış olduğu giderleri, avansları, uğradığı zararları vekâlet verenden isteyebileceği gibi bu vesileyle üçüncü kişilere karşı yüklendiği borçlardan da kendisinin kurtarılmasını vekâlet verenden talep etme hakkına sahiptir¹⁸⁶. Vekil, vekâlet verenin ölümünü öğreninceye kadar yaptığı işlerle orantılı olarak ücret de isteyebilir¹⁸⁷. Bu

¹⁸⁰ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 662-663; Gürsoy, s. 18.

¹⁸¹ Gürsoy, s. 18; Gautschi, Art. 405 N. 20a.

¹⁸² Gautschi, Art. 405 N. 20a; Yavuz/Acar/Özen, s. 1224.

¹⁸³ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 662; Gürsoy, s. 19; Akıncı, s. 133.

¹⁸⁴ Kayıhan/Ünlütepe, s. 192.

¹⁸⁵ Fellmann, Art. 405 N. 61.

¹⁸⁶ Kayıhan/Ünlütepe, s. 192; Yalçınduran, s. 101; Fellmann, Art. 405 N. 61.

¹⁸⁷ Kayıhan/Ünlütepe, s. 192.

tür hak ve borçlar ölümle sona ermezler, bunlar birer alacak ve borç olarak ölenin mal varlığına dâhil olur ve mirasçılara intikal eder¹⁸⁸.

Mirasçılar, mirasbırakanca kurulmuş olan bir vekâlet ilişkisini onun ölümünden sonra da yürütebilirler, gerek vekâlet verenin, gerekse vekilin mirasçıları yönünden bu mümkündür. Ancak bunun için mirasçıların, yeni bir vekâlet ilişkisinin kurulması için gerekli akdi ilişkiyi kurmuş olmaları gereklidir. Yani, mirasçılar, miras bırakanlarının kurmuş oldukları vekâlet sözleşmesi ilişkisini buna fiilen onay vermek suretiyle, devam ettirebilirler¹⁸⁹. Bu onay verme zımninden de olabilir¹⁹⁰.

Gürsoy'a göre mirasçılar, ölüme rağmen, açık veya kapalı muvafakatleriyle, vekâlet ilişkisini sürdürebileceklerine veya sözleşme veya ilişkinin özelliği bunu gerektirdiği takdirde dahi sözleşmeye diledikleri zaman son verebileceklerine göre kanunda yer alan vekâlet sözleşmesinin sona erceği şeklindeki ilkenin fazla bir pratik önemi bulunmamaktadır¹⁹¹.

Vekâlet ilişkisinin beklenmedik bir anda ölümle son bulması, vekilin iş görme borcunun devamı için gerekli ve yeterlidir. Bu şekilde devam eden bir vekâlette, borcun kapsamını, vekâlet sözleşmesinin kapsamı tayin eder (TBK m. 513/f. II). Bu ödeve aykırı hareket, sözleşmeye aykırı hareket sayılır ve vekilin sorumluluğu hakkında bu hükümler uygulanır, varsa vekil menfî zararı tazmin bakımından da sorumlu olur¹⁹².

5. Ölümle Benzeyen Sona Erme Halleri

a. Gaiplik

TBK m. 43/f. I'de, "Hukuki işlemde doğan temsil yetkisi, aksi taraflarca kararlaştırılmadıkça veya işin özelliğinden anlaşılmadıkça....gaiplik kararı verilmesi durumunda sona erer". TBK m. 513'te TBK m. 43/f. I'den farklı olarak, gaiplik ilanından ölümün yanında

---

¹⁸⁸ Gürsoy, s. 4; Frick, s. 96.

¹⁸⁹ Gürsoy, s. 8.

¹⁹⁰ Akıncı, s. 127.

¹⁹¹ Gürsoy, s. 9.

¹⁹² Gürsoy, s. 15; Fellmann, Art. 405 N. 122.

ayrı bir sona erme sebebi olarak söz edilmemekle birlikte, ölüme kıyasen onun da vekâlet sözleşmesini sona erdirebileceğini söylemek mümkündür¹⁹³.

Gaipliğine karar verilen vekâlet verenin mirasçıları vekile karşı vekâlet verenin vekâlet sözleşmesinden doğan taleplerini ileri sürebilirler ve onun vekâlet sözleşmesinden kaynaklanan karşı taleplerini yerine getirmelidirler. Gaiplik ilanı uzunca süreleri gerektirdiğinden, ilandan sonra vekâlet sözleşmesinin mirasçılarla işin mahiyeti dolayısıyla devamı ölüme oranla az olacaktır. Vekilin gaipliği halinde de mirasçıları ve vekâlet veren birbirlerine karşı vekâlet sözleşmesinden kaynaklanan taleplerde bulunabilirler¹⁹⁴.

b. Tüzel Kişiliğin Sona Ermesi

Tüzel kişiler de yetkili organları aracılığıyla vekâlet sözleşmesi için vekâlet verebilirler. Tüzel kişinin ortadan kalkması da gerçek kişilerin ölümüne benzer bir şekilde vekâlet sözleşmesini sona erdiren bir neden sayılmaktadır¹⁹⁵.

Tüzel kişinin sona ermesiyle vekâlet sözleşmesinin sona ermesi farklı anlarda söz konusu olabilmektedir. Bir tüzel kişinin sona ermesi belli bir süreci ifade etmektedir. Sona erme nedeninin ortaya çıkmasından sonra tüzel kişi tasfiye sürecine girecek ve ehliyeti de tasfiye ile sınırlı hale gelecektir¹⁹⁶. Tüzel kişilik yönünden sona erme sebebinin gerçekleşmesi ve tasfiye sürecinin başlaması iş görme ediminin de sona ermesini gerektirecektir. Vekâlet sözleşmesinden doğan diğer borçlar,

¹⁹³ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 664; **Fellmann**, Art. 405 N. 23; **Akipek**, s. 247; **CR CO I-Werro**, Art. 405 N. 5; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 389; **Müller**, N. 2090; **Gürsoy**, s. 14; **Canyürek**, s. 186; **Bühler**, Art. 405 N. 1; **Kayhan/Ünlütepe**, s. 193.

¹⁹⁴ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 664.

¹⁹⁵ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 664; **Oser/Schönenberger**, Art. 405 N. 5; **Akipek**, s. 247; **Yalçınduran**, s. 102; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 666; **Bilge**, s. 303; **Canyürek**, s. 186; **Frick**, s. 94; **Gürsoy**, s. 11; **Gautschi**, Art. 405 N. 7a; **CR CO I-Werro**, Art. 405 N. 5; **Müller**, N. 2090; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 389; **Tercier/Favre**, N. 5321; **Fellmann**, Art. 405 N. 22; **Bühler**, Art. 405 N. 1; **Gehrer/Giger**, Art. 405 N. 2.

¹⁹⁶ **Şenol Nilay**, Bayilik Sözleşmesi Sona Ermesi ve Sonuçları, İstanbul 2011, s. 163; **Gürsoy**, s. 13; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 664.

tasfiyenin bir parçası olarak yerine getirilecektir¹⁹⁷. Bununla beraber, tasfiyenin kapsamında yer alan konulara ilişkin vekâlet sözleşmelerinin bu süreçte de devam etmesi mümkündür. Bu durumda tüzel kişinin tarafı olduğu vekâlet sözleşmesi, tasfiyenin tamamlanması ile sona erecektir. Vekâlet sözleşmesinden doğan, sır saklama, sadakat gibi iş görme borcu dışındaki edim yükümlülükleri, tasfiyenin tamamlanması ve tüzel kişinin ilgili sicilden kaydının silinmesi ile sona erecektir¹⁹⁸. Vekâlet sözleşmesi, tasfiye aşamasında tasfiye memurlarının vekâletsözleşmesini sona erdirmesi yoluyla da sona erebilir¹⁹⁹.

Sözleşme ile işgörme borcunu üstlenmiş bulunan tüzel kişinin kişiliğinin ortadan kalkmasını gerektiren bir neden ortaya çıkarsa vekâlet veren vekâlet sözleşmesini sona erdirebilir veya tasfiye memurlarının işi tamamlamalarına muvafakat edebilir²⁰⁰.

C. Vekâlet Sözleşmesinin Taraflardan Birinin Ehliyetsizliği Sebebiyle Sona Ermesi

1. Vekâlet Verenin Ehliyetsizliği

TBK m. 513/f. I'e göre, "sözleşme vekilin veya vekalet verenin...ehliyetini kaybetmesi ile kendiliğinden sona ermiş olur"²⁰¹. Böylece vekalet sözleşmesi, kurulduktan sonra vekâlet verenin ayırt etme gücünü kaybetmesi ve tam ehliyetsiz durumuna düşmesiyle sona erecektir²⁰².

---

¹⁹⁷ **Gautschi**, Art. 405 N. 7b.

¹⁹⁸ **Sarı**, s. 60 dpn.70; **Fellmann**, Art. 405 N. 25; **Gautschi**, Art. 405 N. 7a.

¹⁹⁹ **Fellmann**, Art. 405 N. 26; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 665.

²⁰⁰ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 665.

²⁰¹ Aynı düzenleme, BK m. 397/f. I'de "vekalet, gerek vekilin ve gerek müvekkilin .... ehliyetinin zevali ile nihayet bulur" şeklinde yer almakta idi.

²⁰² **Fellmann**, Art. 405 N. 30; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 390; **Kayhan/Ünlütepe**, s. 200; **Sarı**, s. 61; **Yalçınduran**, s. 102.

"Borçlar Kanunu'nun 397/I maddesi gereği medeni hakların kullanılması ehliyetinin yitirilmesiyle vekâlet sona erer. Kısıtlıya vasi atanmış olmakla aynı maddenin ikinci fıkrasının olaya uygulanması olanağı da kalmamıştır. Vasi atanmasıyla temsil yetkisi vasiye geçmiştir. Kısıtlının atadığı vekilin vekâletinin devam edebilmesi vasiden vekâlet almasıyla olasıdır. Vasiden vekâlet vermeyen yetkisiz vekil temyize yetkili olamaz. Bu nedenle ve Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 67. maddesi uyarınca temyiz dilekçesinin reddi gerekmiştir". Y.2HD., 5.3.1999 T., E.1999/120 K. 1999/1933; benzer

Vekâlet verenin vekile beslediği güven dikkate alınınca vekilin fiil ehliyetini kaybetmesinin vekâlet sözleşmesini sona erdirmesi normaldir. Vekilin kişiliği edim borcunun yerine getirilmesinde gerekli ise, imkânsızlık bile söz konusu olabilir. Buna karşılık vekâlet verenin fiil ehliyetini kaybetmesinin ilişkinin kendiliğinden sona ermesini gerektirmesinin gerekçesini bulmanın daha güç olduğu ifade edilmektedir²⁰³. Çoğu kere vekâlet verenin menfaati vekilin işlerini görmeye devam etmesini gerektirmektedir.

Doktrinde bir görüşe göre²⁰⁴, Kanun'daki bu hüküm maddi fiillere ilişkin vekâlet sözleşmesinden çok hukuki işlemlere ilişkin vekâlet göz önüne alınarak sevk edilmiştir. Zira bir hekimin, tedavi etmekte olduğu hastanın ehliyetini yitirmesiyle tedaviyi bırakmak zorunda kalmasının haklı bir gerekçesi ve mantığı olmadığı ifade edilmektedir²⁰⁵. TBK m. 513/f. I'de "Sözleşmeden veya işin niteliğinden aksi anlaşılmadıkça" ifadesinin de yalnızca ölüme münhasır olduğunu, vekâlet verenin tam ehliyetsizliği halinde vekâlet sözleşmesinin son bulmayacağına önceden sözleşmeden anlaşılamayacağı gibi işin niteliğinden de çıkarılamayacağını, işin niteliği ne olursa olsun vekâlet verenin vekile talimat verme ve sona erdirmeye hakkını kullanamayacak duruma düşmesi halinde vekâlet sözleşmesinin sona ermesi gerektiğini belirtmektedir.

Diğer bir görüşe göre²⁰⁶ ise, vekâlet verenin ya da vekilin ehliyetini kaybetmesi ile sözleşme veya işin niteliği gerektiriyorsa vekâlet sözleşmesi sona ermemelidir. Vekâlet verenin kanuni temsilcisi, talimat verme ve sözleşmeyi sona erdirmeye haklarını malvarlığına ilişkin işlemlerin söz konusu olduğu hallerde vekâlet verenin yerine kullanabilmektedir. TBK m. 513/f. I'de "sözleşmeden veya işin

yönde: Y. 11 HD., 19.1.2010 T., E.2008/8595 K. 2010/508 (www.kazanci.com.tr); Y. 4 HD., 26.10.1970 T., 6788 E.7684 K. (Özkaya, s. 657).

²⁰³ Seliçi, s. 84.

²⁰⁴ Gautschi, Art. 405 N. 10a; Kayıhan/Ünlütepe, s. 201.

²⁰⁵ Akıncı, s. 78.

²⁰⁶ Fellmann, Art. 405 N. 89; Akıncı, s. 78; Yalçınduran, s. 102-103; Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 666; Zevkliler/Gökyayla, s. 628; Frick, s. 122; Sarı, s. 61; açıkça belirtmese de bu görüşte: Akipek, s. 248.

niteliğinden aksi anlaşılmadıkça” ibaresinin yalnız ölüm haline ilişkin olduğunu gösteren herhangi bir belirti de bulunmamaktadır.

Kanaatimizce vekâlet verenin ya da vekilin ehliyetsizliği halinde işin niteliği gerektiriyorsa veya taraflar aksini kararlaştırmamışsa vekâlet sözleşmesi sona ermemelidir. Ölüm halinde vekâlet sözleşmesinin bir önceki cümlede belirtilen durumlarda devam etmesi mümkünken ehliyetsizlik durumunda vekâlet sözleşmesinin sona ereceğini ileri sürmek için geçerli bir hukuki sebep bulmak güçtür. Vekâlet sözleşmesinin malvarlığını yakından ilgilendirdiği durumlarda, vekâlet verenin kanuni temsilcisinin sözleşmeyi devam ettirmesinde kanuni bir engel bulunmamaktadır.

Vekilin vekâlet verenin ehliyetsiz durumuna düştüğünü öğrenmesine rağmen, onun menfaatlerinin tehlikeye düşmemesi için geçici olarak işe devam yükümlülüğü vardır²⁰⁷.

Vekâlet verenin sınırlı ehliyetli ya da sınırlı ehliyetsiz duruma düşmesi halinde vekâlet sözleşmesinin sona erip ermeyeceği konusunda TBK m. 513’de her hangi bir düzenleme bulunmamaktadır²⁰⁸. Bu durumda vekâlet sözleşmesinin sona erip ermeyeceğinin genel hükümlere göre çözümlenmesi gereklidir²⁰⁹. Vekâlet verenin sınırlı ehliyetsiz duruma düşmesi hali de kendisine bir kanuni temsilci tayin edileceğinden vekâleti kural olarak sona erdirecektir²¹⁰. Vekâlet verene kanuni müşavir tayin edilmesi durumunda da TMK m. 429’da sayılan işlemlere ilişkin vekâlet sözleşmesinin devamı kanuni müşavirin muvafakatine bağlı olacaktır²¹¹. Sınırlı ehliyetsiz, kişiye sıkı sıkıya bağlı haklar bakımından yasal temsilcinin iznine bağlı olmadan bu hakları kullanabilmektedir. Bu durumda sınırlı ehliyetsiz kendi başına bir vekâlet sözleşmesi yapabilir ve

---

²⁰⁷ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 667.

²⁰⁸ **Bilge**, s. 303; **Yalçınduran**, s. 103.

²⁰⁹ **Canyürek**, s. 186; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 1222.

²¹⁰ **Yalçınduran**, s. 103; **Oser/Schönenberger**, Art. 405 N. 6; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2 (2012), s. 193; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 667.

²¹¹ **Akipek**, s. 79; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 667; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 201.

örneğin bu hakların kullanılması ile ilgili dava açmak için bir avukat tutabilir²¹².

2. Vekilin Ehliyetsizliği

Vekil, tam ehliyetsiz duruma düşerse kendi adına hukuki işlem yapamayacağından vekâletsözleşmesi de sona erecektir²¹³. Ancak vekilin kanuni temsilcisi için TBK m. 513/f. II uyarınca işe geçici olarak devam yükümlülüğü doğabilir.

Sınırlı ehliyetsiz durumuna düşen vekil, kendi adına vekâlet veren hesabına borç doğuran işlem yapmaz. Bu durumda, kural olarak vekâlet sözleşmesi sona ermelidir²¹⁴.

Eğer birden fazla vekil iş görmeyi borçlanmışsa, bunlardan birinin ehliyetini kaybetmiş olması işgörme yükümlülüğünün devamını etkilemez. Ehliyetini kaybetmiş olan vekilin vekâlet sözleşmesinden kaynaklanan taleplerinin tahsil edilmesi ile yasal temsilcileri ilgilenecektir²¹⁵.

D. Vekâlet Sözleşmesinin Taraflardan Birinin İflası Yüzünden Sona Ermesi

1. Genel Olarak

TBK m. 513/f. I'de, ölüm ve ehliyetsizliğin yanında vekil ya da vekâlet verenin iflası da bir sona erme sebebi olarak düzenlenmiştir. Hükme göre sözleşmeden veya işin niteliğinden aksi anlaşılmıyorsa taraflardan birinin iflası vekâlet sözleşmesini sona erdirmektedir²¹⁶. Vekâlet sözleşmesinde de taraflar arasındaki ilişki karşılıklı güvene dayandığından; Kanun, iflasın açılmasıyla bu ilişkinin sarsılacağını kabul etmiştir²¹⁷. Sözleşmenin sona ermesi kanundan dolayı ve kendiliğinden

²¹² Fellmann, Art. 405 N. 36.

²¹³ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 667.

²¹⁴ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 668; Kayıhan/Ünlütepe, s. 201.

²¹⁵ Gautschi, Art. 405 N. 10b.

²¹⁶ Gehrer/Giger, Art. 405 N. 3; Robert-Tissot Fabrice, Les effets du concordat sur les obligations, Zürich 2010, N. 1729.

²¹⁷ Fellmann, Art. 405 N. 52; Oser/Schönenberger, Art. 405 N. 7; Sarı, s. 62; Yalçınduran, s. 104.

olmaktadır²¹⁸. İflas sürecinin askıya alınması, TBK m. 513'e göre sona ermiş vekâlet sözleşmesini tekrar doğurmaz²¹⁹.

İflas, kişinin hak ve hukuki işlem ehliyetini ortadan kaldırmamaktadır. İflasın amacı iflas masasına giren mal ve hakların tasfiyesi sonucu elde edilecek paralarla alacaklıların tatmin edilmesi olduğundan, iflasın açılması ile birlikte müflisin masaya giren mal ve haklar üzerindeki tasarruf yetkisi sınırlanır²²⁰. Müflis, mallar satılincaya kadar bu malların maliki olduğu halde, onlar üzerinde tasarruf işlemi yapamamaktadır. Çünkü bu mallarla ilgili tasarruf yetkisi artık iflas masasına geçmiştir. Buradaki tasarruf işleminden anlaşılması gereken, iflas masasının mevcudunu azaltıcı nitelikteki işlemlerdir. Buna karşılık, müflisin borçlandırıcı işlemleri geçerlidir. Fakat bu borçlandırıcı işlemde doğan borcunu yerine getirmesi mümkün değildir²²¹.

Taraflardan birinin iflas etmesi halinde vekâlet sözleşmesinin devam edeceğinin sözleşmeyle kararlaştırılmasının mümkün olup olmadığı tartışmalıdır. Doktrinde bir görüş²²², taraflar vekâlet sözleşmesinin iflastan sonra da devam edeceğini kararlaştırmış olsa dahi, böyle bir anlaşmanın geçersiz olacağını ileri sürmektedir. Başka bir deyişle, TBK m. 513/f. I'de öngörülen, sözleşme ile kararlaştırılmışsa vekilin iş görme borcunun ifasına devam edebileceği yolundaki istisna, burada geçerli değildir. Çünkü vekilin iş görme borcunu ifaya devam etmesi, vekâlet verenin iflas masasına giren mal varlığı değerlerini olumsuz yönde etkileyebilir²²³.

---

²¹⁸ **Tercan Erdal**, İflasın Sözleşmelere Etkisi Genel Olarak-Satım-Mülkiyeti Muhafaza-Eser-Kira-Hizmet-Kefalet-Vekâlet-Ömür Boyu Gelir ve Ölüncüye Kadar Bakma-Adi Şirket ve Joint Venture-Finansal Kiralama (Leasing), Ankara 1996, s. 269.

²¹⁹ **CR CO I-Werro**, Art. 405 N. 10.

²²⁰ **KUKO OR-Weber**, Art. 405 N. 4; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 669.

²²¹ **Akıncı**, s. 80.

²²² **Dalleves Louis**, Poursuite pour dettes et faillite les effets de la faillite sur les contrats, FJS 1003a, s. 17; **Robert-Tissot**, N. 1731.

²²³ **Akıncı**, s. 82.

Buna karşılık doktrinde bizim de katıldığımız diğer bir görüş²²⁴, taraflardan birinin iflas etmesi halinde vekâlet sözleşmesinin devam edeceğinin sözleşme ile kararlaştırılmasının mümkün olduğunu belirtmektedir.

Taraflardan birinin iflası halinde sözleşmenin sona ermeyeceğinin kararlaştırılması durumunda, iflas edenin yerini iflas idaresi alacaktır²²⁵. İflas idaresi sona erdirme hakkını kullanarak sözleşme ilişkisine son verebilecek veya menfaat görüyorsa sözleşmeden doğan borcun ifa edilmesine karar verecektir²²⁶. Eğer iflas idaresi, borcun ifa edilmesine karar verirse, karşı taraf kendini adi alacaklıdan daha iyi bir konumda bulacaktır; çünkü talepleri masanın borcu haline gelecektir. Bu talepler, takip giderleri kapsamına girdiğinden eksiksiz olarak ifa edilmelidir²²⁷.

2. Vekâlet Verenin İflası

Vekâlet veren ile vekil arasında bir hukuki işlemin yapılmasını konu edinen vekâlet sözleşmesi, vekâlet verenin iflası ile birlikte kendiliğinden sona erer²²⁸. Çünkü vekâlet verenin kendi başına yapamayacağı hukuki bir işlemi vekil aracılığı ile yapması da mümkün değildir. Gider ve ücretin söz konusu olduğu vekâlet sözleşmelerinde, bu alacakları elde edememek tehlikesiyle karşılaşan vekil, vekalet sözleşmesinin iflas ile sona erdiğini ileri sürebilir ve vekalet veren bunun aksini ispat etmekle yükümlü olur²²⁹.

²²⁴ **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2 (2012), s. 193; **Yavuz/Acar/Özen**, s. 668; **Gehrer/Giger**, Art. 405 N. 3.

²²⁵ **Oser/Schönenberger**, Art. 405 N. 8; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 671.

²²⁶ **Yalçınduran**, s. 104; **Müller**, N. 2093; **Bühler**, Art. 405 N. 6.

²²⁷ İflas masası, sözleşmenin ifasına devam edip etmemeye yalnızca karşı tarafın değil tüm alacaklıların çıkarları göz önüne alarak karar verecektir. **Jeandin** Nicolas, Les effets de la faillite sur le contrat de durée, in le contrat dans tous ses états sous la direction de François Bellanger-François Chaix-Christine Chappuis- Anne Héritier Lachat, Geneve 2004, s. 75.

²²⁸ **Akıncı**, s. 82; **BSK OR I-Weber**, Art. 405 N. 4; **Akıpek**, s. 248-249; **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 671; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 202.

²²⁹ **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 202.

İflasın açılmasına kadar sözleşmeden doğan karşılıklı haklar, iflas masasına dâhil olur²³⁰. Vekil, iflas anına kadar vekâlet veren adına aldığı şeyleri takas veya hapis hakkı saklı kalmak üzere iflas masasına vermek zorundadır. Vekil, iflas açılıncaya kadar doğmuş olan karşı hak ve alacakları için iflas eden vekâlet verenin kendisinden para alacağı var ise takas, para dışındaki şeyler ve kıymetli evrak için de hapis hakkını masaya karşı ileri sürebilir²³¹.

İflas eden vekâlet verenin vekilden olan alacakları kural olarak masanın aktifine dâhil olur. Aynı şekilde vekilin alacakları da masanın pasifine dâhil olur ve iflas alacağı olarak ödenir. Yoksa aynen ifaya karar verilmediği sürece vekilin alacakları, masa borcu haline gelmez. Ancak vekil bu alacakları için takas veya hapis hakkını masaya karşı ileri sürebilir²³².

Doktrinde bir görüşe göre,²³³ TBK m. 513/f. II'de yer alan vekilin göreve devam yükümlülüğünden hareketle, vekâlet verenin menfaatlerinin tehlikeye düşmesi söz konusu ise, vekil veya iflas idaresinin işleri bizzat görebilecek duruma gelinceye kadar vekilin işe devamlı yükümlü olduğu savunulmaktadır. Bu görüşe göre, eğer vekâlet veren hileli yollarla iflas etmiş ve bu duruma vekâlet verenin kendi davranışı yol açmışsa, vekil bu durumu ileri sürerek vekâlet sözleşmesinden doğan iş görme borcunu ifa etmekten kaçınabilir.

Bizce de doğru olan diğer bir görüşe göre²³⁴ ise, TBK m. 513/f. II hükmünün vekâlet verenin iflası halinde uygulanması doğru değildir. Vekilin bu hükme dayanılarak alacaklılar toplantısı tarafından atanan memur işe başlayıncaya kadar görevine devam etmeye mecbur tutulamayacağı, vekâlet veren iflas ettiğinden dolayı vekilin ücret ya da gider alacağını alamama tehlikesinin her zaman mevcut olduğunu ileri

---

²³⁰ **Dalleves**, s. 17.

²³¹ **Tercan**, s. 271.

²³² **Tercan**, s. 272.

²³³ **Tercan**, s. 270-271.

²³⁴ **Akıncı**, s. 83; **Sarı**, s. 63; **Müller**, N. 2093.

sürülmektedir. Ancak, iflas idaresi ile vekil arasında yeni bir vekâlet sözleşmesinin yapılması mümkündür²³⁵.

Vekâlet verenin iflası halinde, iflas idaresinin vekâlet veren yararına görülen işin devamında menfaat görerek, buna devam edilmesi yönünde karar almasının vekil yönünden bir bağlayıcılığı söz konusu değildir²³⁶. Ancak iflas idaresi ile vekil arasında yeni bir sözleşmenin yapılması mümkündür²³⁷. Bu durumda vekâlet verenin yerine iflas idaresi geçer ve vekil vekâlet verenin değil iflas idaresinin vekili olur. Bu andan itibaren vekil borçlarını vekâlet verene değil iflas idaresine ifa etmek zorundadır²³⁸. Alacaklarını da yine iflas idaresinden talep edebilir²³⁹.

İflas idaresi sözleşmeyi devam ettirmez ise, bu davranışı vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmesi anlamına gelir²⁴⁰. Vekil, hem TBK m. 510'dan kaynaklanan alacaklarını hem de uygun olmayan zamanda vekâlet sözleşmesinin sona erdirilmesinden uğradığı zararlarını masaya karşı ileri sürebilir²⁴¹.

İflas kalksa bile, iflas yüzünden sona eren vekâlet sözleşmesi kendiliğinden canlanmamaktadır. Tarafların, isterlerse yeni bir vekâlet sözleşmesi yapmaları mümkündür²⁴².

3. Vekilin İflası

İflas, vekili kendi malvarlığı değerleri üzerinde tasarruf etmekten yoksun bırakmaktadır²⁴³. İş görme borcunun ifası, vekilin mali olarak edimi yerine getirmesi ile alakalı olmadıkça, iflas vekâlet sözleşmesini geçersiz kılmamaktadır. Maddi bir eylemi konu edinen vekâlet sözleşmeleri söz konusu olduğunda iflas, vekilin üstlendiği

²³⁵ Akıncı, s. 131.

²³⁶ Dalleves, s. 18.

²³⁷ Sarı, s. 63.

²³⁸ Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 670.

²³⁹ Akıncı, s. 83.

²⁴⁰ Dalleves, s. 18.

²⁴¹ Dalleves, s. 18; Fellmann, Art. 405 N. 103.

²⁴² Tandoğan, Borçlar Özel C. II, s. 671.

²⁴³ Fellmann, Art. 405 N. 103.

yükümlülüklerini ifa etmemesini etkilememektedir²⁴⁴. Örneğin hekim, iflas etmesine rağmen, hastayı tedavi etmeye devam edebilir²⁴⁵. Doktrinde savunulduğu üzere, vekâlet verenin haklı sebeple vekâlet sözleşmesini sona erdirmeye imkânı olmakla birlikte²⁴⁶, nadiren bu yola başvurusu söz konusu olacaktır²⁴⁷.

Vekilin iflası halinde iflas idaresi vekâlet sözleşmesinin ifa edilip edilmeyeceğine karar verecektir. Eğer vekâlet ücretinin tamamını alacaksa vekâlet sözleşmesini devam ettirir, ücret ödenmeyecekse vekilin iflasına karar verilir. Vekâlet veren, vekile olan borçlarını masaya ödeyerek veya tevdi yerine karşılığını yatırarak vekilin kendi adına onun hesabına kazandığı alacakların kanuni devir yoluyla kendisine geçmesini sağlayabilir²⁴⁸. Vekâlet verenin vekilin kendi adına vekâlet verenin hesabına iktisap ettiği taşınır mallar ve kıymetli evrak için ayırma hakkını kullanması da mümkündür²⁴⁹. Eğer üçüncü kişi parayı ödemişse, vekâlet veren para alacağına ilişkin talebini adi bir alacak olarak iflas masasına yazdıracaktır²⁵⁰.

Vekilin iflası halinde iflas idaresinin sözleşmeyi devam ettirmesi, ancak vekâlet sözleşmesinin vekilin iş görme borcunun şahsen ifa etmesi koşuluyla akdedilmemişse mümkündür. Eğer iflas idaresi, sözleşmenin devam etmesine karar vermişse, vekâlet veren, vekâlet sözleşmesini hemen sona erdirebilir. Çünkü vekilin iflası vekâletin sona erdirilmesi bakımından haklı bir sebep teşkil etmektedir. İflas idaresi, sözleşmenin devamına karar vermezse bu vekâletin sona erdirilmesi anlamına gelir²⁵¹.

---

²⁴⁴ **Fellmann**, Art. 405 N. 103; **Dalleves**, s. 16; **Kayihan/Ünlütepe**, s. 203.

²⁴⁵ **Fellmann**, Art. 405 N. 104.

²⁴⁶ **Gautschi**, Art. 405 N. 15.

²⁴⁷ **Fellmann**, Art. 405 N. 105.

²⁴⁸ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 674.

²⁴⁹ **Tandoğan**, Borçlar Özel C. II, s. 674; **Dalleves**, s. 17.

²⁵⁰ **Dalleves**, s. 17.

²⁵¹ **Dalleves**, s. 18.

E. TBK m. 512 ve m. 513'e Göre Vekâlet Sözleşmesinin Sona Ermesinin Hüküm ve Sonuç Doğurduğu An

TBK m.514, TBK m. 512 ve 513'e göre vekâlet sözleşmesinin sona erdiği durumlarda sona ermenin hüküm ve sonuç doğurmasını, karşı tarafın sona erme sebebinin gerçekleştiğine ilişkin bilgi sahibi olmasına bağlamaktadır.

TBK m. 514'e göre, "Vekilin sözleşmenin sona erdiğini öğrenmeden önce yaptığı işlerden, vekâlet veren ya da mirasçıları sözleşme devam ediyormuş gibi sorumludur"²⁵². Bu hükme göre, vekâlet veren veya mirasçıları, vekilin vekâlet sözleşmesinin sona erdiğini bilmeksizin gördüğü işlerden, vekâlet sözleşmesi hüküm ve sonuç doğuruyormuş gibi sorumlu olacaktır²⁵³. Hükümün farklı yöndeki lafzına rağmen, yalnızca vekâlet verenin borçları için değil vekilin borçları için de uygulama alanı bulacağı ifade edilmektedir²⁵⁴. Dolayısıyla vekil de vekâlet sözleşmesinin sona erdiğine ilişkin bilgi sahibi oluncaya kadar iş görme borcunu ifaya devam etmekle yükümlüdür.

TBK m. 514 hükmünün vekâlet sözleşmesinin taraflarca sona erdirildiği hallerde de uygulama alanı bulup bulmadığı doktrinde tartışmalıdır. Doktrinde yer alan bir görüşe göre²⁵⁵, sona erdirmeye beyanının hazır olmayan bir kimseye yapılması halinde, bunun sonuçlarının öğrenme ile doğacağı kabul edilmektedir. Bu vekilin vekâletinin sona erdiğini öğrenmesinden itibaren yaptığı işlemlerle vekâlet verenin bağlı olacağına ilişkin TBK m. 514'ün doğal bir sonucudur²⁵⁶.

²⁵² BK m. 398'e göre, "Vekilin vekâletinin nihayet bulunduğu ittıla peyda etmeden evvel yaptığı işlerden müvekkil veya mirasçıları, vekâlet baki imiş gibi mesuldür" şeklinde düzenlenmiştir.

²⁵³ **Fellmann**, Art. 406 N. 6.

²⁵⁴ **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2, s. 393; **Müller**, N. 2100; **Oser/Schönenberger**, Art. 406 N. 1; **BSK OR I-Weber**, Art. 406 N. 1; **Gümüş**, Borçlar Özel C. 2 (2012), s. 195; **KUKO OR-Weber**, Art. 406 N. 1; **Gehrer/Giger**, Art. 406 N. 4.

²⁵⁵ **Sarı**, s. 86; **BSK OR I-Weber**, Art. 404 N. 7; **Gehrer/Giger**, Art. 406 N. 1; **Oser/Schönenberger**, Art. 406 N. 2; **Funk**, s. 251; tam olarak belirtilmese de bu yönde: **Zevkliler/Ertas/Havutçu/Aydoğdu/Cumaloğlu**, s. 629.

²⁵⁶ **Gökyayla**, s. 54.

Doktrinde yer alan diğer bir görüşe göre²⁵⁷, TBK m. 514'ün kenar başlığı hem sona erdirmeyi hem de vekâlet sözleşmesini sona erdiren diğer sona erme hükümlerini de kapsayacak tarzda kaleme alınmasına karşın, bu hüküm yalnızca vekâlet sözleşmesinin TBK m. 513'te yer alan sebeplere dayalı olarak sona erdiği hallerde uygulanmalıdır. Vekâlet sözleşmesinin TBK m. 512'ye dayalı olarak sona erdirilmesi halinde sona ermenin ne zaman hükümlerini doğuracağı genel hükümlere göre belirlenmelidir²⁵⁸. Vekâlet sözleşmesinin vekâlet veren tarafından sona erdirildiği hallerde, sona erdirmeyi içeren beyanın vekile ulaşmasından sonra vekili korumak yolundaki düşüncenin kabul edilebilmesi mümkün değildir. Bununla birlikte TBK m. 514 "vekilin sözleşmenin sona erdiğini öğrenmeden önce yaptığı işlerden vekâlet veren ya da mirasçıları sözleşme devam ediyormuş gibi sorumludur" hükmü sona erdirmeye bildiriminden ne zamandan itibaren sonuç doğuracağı hususunda tereddüte sebep verebilir. İlgili hüküm, yalnızca üçüncü kişileri koruyucu bir düzenleme olup, bozucu yenilik doğurucu bir hak niteliğinde olan sona erdirmeye beyanının hüküm doğurması muhatapın bu sona erdirmeyi öğrenmiş olmasına bağlı değildir²⁵⁹.

Kanaatimizce, TBK m. 514 hükmünün hem taraflarca vekâlet sözleşmesinin sona erdirildiği hallerde hem de vekâlet sözleşmesinin vekâlet sözleşmesinden kaynaklanan bir nedenle sona erdiği hallerde uygulanması gerekmektedir. Sonu ermenin etkilerini doğurmaya başlaması için, buna ilişkin beyanın öğrenilmesini arayanlar da, bunun için varmanın yeterli olduğunu kabul edenler de bu konuda mutlak bir çözüme benimsememektedirler. Günümüzde iletişim ve ulaşım sağlanan gelişme ve hız, sona erme sebebinin ortaya çıkması ile bunun muhatapça öğrenilmesine kadar geçen zaman aralığını önemli ölçüde

---

²⁵⁷ **CR CO I-Werro**, Art. 406 N. 1; **Tercier/Favre**, N. 5332; **Müller**, N. 2100; **Erdem**, s. 950; **Tercier**, L'extinction prématurée du contrat, s. 383-384; **Fellmann**, Art. 406 N. 6; **Kayıhan/Ünlütepe**, s. 177.

²⁵⁸ **Fellmann**, Art. 406 N. 6.

²⁵⁹ **Erdem**, s. 950.

kısaltmıştır²⁶⁰. Böylece, bu konuda tereddüt yaratan durumlar önemli ölçüde azalmıştır²⁶¹.

TBK m. 514 hükmü, yalnız vekâlet sözleşmesi tarafları arasında bir sona erme sebebi olarak hükümlerini doğurmaktadır; vekâlet sözleşmesine bağlanan temsil yetkisinin sona ermesine TBK m. 40 vd. düzenlenen temsil yetkisine ilişkin hükümler uygulanmaktadır²⁶².

Vekâlet sözleşmesi, vekâlet veren veya vekilin ölümü, ehliyetini kaybetmesi, iflas etmesi nedeniyle sona erdiğinde vekilin iş görme borcu da sona ermektedir. TBK m. 513/f. II'de yer alan şartlar olmaksızın vekilin iş görme borcuna devam etmesi, vekâletsiz iş görme sonucunu doğurur²⁶³. Vekilin sözleşmede kararlaştırıldığı şekliyle karşılık talebinde bulunması bundan sonra mümkün değildir; vekâlet veren, tüm giderleri ve uğranılan zararları vekâletsiz iş görme hükümlerine göre tazmin edecektir²⁶⁴.

Vekilin vekâlet sözleşmesi son bulmadan yaptığı işlemlerden vekâlet veren ve mirasçılarının sorumlu olması için vekilin iyi niyetle hareket etmesi şarttır²⁶⁵. Vekil, esas olarak vekâlet verenin çıkarına çalıştığından son bulma nedenini zamanında öğrenmemesinden ortaya çıkan riski vekâlet verenin taşınması hakkaniyete daha uygun düşmektedir²⁶⁶. Vekilin iyi niyeti hakkında TMK m. 3 hükmü uygulama alanı bulur. Vekilin kötü niyetli olduğunu iddia eden vekâlet veren bunu ispatla yükümlüdür²⁶⁷. Vekilin sona ermeyi bilmemesine rağmen, işlem yapmış olduğu üçüncü kişinin sona ermeyi bilmesi veya bilmesinin gerekmesi halinde de yapılan işlem vekâlet vereni icazet vermedikçe bağlamamaktadır²⁶⁸.

²⁶⁰ Gautschi, Art. 406 N. 2.

²⁶¹ Sarı, s. 264.

²⁶² Fellmann, Art. 406 N. 7; Kayıhan/Ünlütepe, s. 178.

²⁶³ Fellmann, Art. 406 N. 12.

²⁶⁴ Fellmann, Art. 406 N. 12.

²⁶⁵ Zembulidis, s. 291; Velidedeoğlu/Özdemir, s. 618.

²⁶⁶ Becker, Art. 406 N. 1; Fellmann, Art. 406 N. 19.

²⁶⁷ Becker, Art. 406 N. 2; Kayıhan/Ünlütepe, s. 177.

²⁶⁸ Kayıhan/Ünlütepe, s. 177.

Vekâlet veren, mirasçılarını ya da vekâlet verenin kanuni temsilcisi, vekâlet sözleşmesinin sona erdiğini vekile bildirirlerse, vekilin iyi niyeti korunmamaktadır. Vekâlet sözleşmesinin sona erdiğini bilen veya bilmesi gereken vekil, iş görme borcunu ifaya devam ederse, yapmış olduğu avans ve giderlerin ödenmesini veya üstlenmiş olduğu borçlardan kurtarılmasını talep edemez²⁶⁹. Sona ermeyi öğrenen vekilin, yapmış olduğu işlemler vekâlet veren veya mirasçılarını bağlamamakta, bu hususta vekâletsiz iş görme hükümleri uygulama alanı bulmaktadır²⁷⁰.

Vekâlet sözleşmesinin sona erdiğini bilmeyen vekil, üstlenmiş olduğu iş görme borcunun ifasını devam ettirebilir ama bu borcu ifa ile yükümlü değildir. TBK m. 513/f. II'nin şartları olmadıkça, vekâlet veren veya mirasçılarını vekâlet sözleşmesinin sona ermesinden sonra vekilden iş görme borcunun ifasına devam etmesini talep edemezler²⁷¹.

SONUÇ

TBK m. 512'ye göre, vekâlet veren ve vekilin her zaman tek taraflı olarak sözleşmeyi feshedebilmeleri mümkündür. TBK m. 512'de tanınmış olan tek taraflı sona erdirme hakkı, fesih ve dönme haklarına benzemekle beraber, bazı yönlerden de farklı özellikler taşımaktadır. Vekâlet sözleşmesinde taraflara tanınan sona erdirme hakkı, kendine özgü bir sona erme sebebidir.

TBK m. 512'de düzenlenen sona erdirme hakkı, güven ilişkisinin önem taşıdığı vekâlet sözleşmeleri bakımından emredici nitelikte iken, güven ilişkisinin bu derece önem taşımadığı atipik vekâlet sözleşmelerinde tarafların sona erdirme hakkı bakımından düzenleme yapmaları mümkündür.

Vekâlet sözleşmesi, tarafların sona erdirme beyanında bulunmasıyla ileriye etkili olarak sona ermektedir. Sözleşmenin sona erdirilmesi,

---

²⁶⁹ Fellmann, Art. 406 N. 6; CR CO I-Werro, Art. 406 N. 2.

²⁷⁰ Kayıhan/Ünlütepe, s. 177.

²⁷¹ Fellmann, Art. 406 N. 21.

tarafların ifa edilmiş edimlerini etkilememekte, ifa edilmemiş edimler ise ortadan kalkmaktadır.

Sona erdirme tazminat borcu doğurmamakla birlikte, sözleşmeyi uygun olmayan zamanda sona erdiren taraf diğerinin bundan doğan zararını tazmin etmekle yükümlüdür (TBK m. 512/c. son). Uygun olmayan zamanda uğranılan zararın tazmini, kanundan doğan bir borçtur. İfaya olan menfaatin değil, menfî zararın tazmin edilmesi söz konusudur. Uygun olmayan zamanda sona erdirme halinde, fesih beyanına muhatap olan özel bir zarara uğramış olması koşulu aranmamaktadır. Tipik vekâlet sözleşmelerinde uygun olmayan zamanda uğranılan zararın tazminine ilişkin TBK m. 512/c. son hükmü emredici nitelikte iken, atipik vekâlet sözleşmelerinde tazminata ilişkin taraflarca aksine düzenleme yapılması mümkündür. Atipik vekâlet sözleşmelerinde ise uygun olmayan zamanda sona erdirme halinde olumlu zararın tazmini talep edilebilir.

Kendine özgü iş görme sözleşmelerinde TBK m. 512 hükmünün uygulanması olanağı yoktur. Bu sözleşmelerde sona erme bakımından bir ihtilaf çıkması durumunda öncelikle tarafların iradeleri göz önünde bulundurulacak şekilde Türk Borçlar Kanunu'nun genel nitelikteki hükümleri uygulama alanı bulacak, bu hükümlerin ihtilafın çözülmesinde yeterli olmadığı hallerde bir kanun boşluğunun varlığını kabul etmek ve bu boşluğu TMK m. 1/f. II'de öngörülen esaslar çerçevesinde doldurmak gerekecektir.

Avukatlık sözleşmesinde sona erdirmeye ilişkin olarak, haklı sebep kavramı ön plana çıkmaktadır. Sözleşmenin sona erdirilebilmesi için haklı bir sebebin bulunmasına gerek bulunmamakla birlikte, haklı bir sebebin bulunduğu hallerde, azil ve istifa, sözleşmeyi sona erdiren tarafı tazminat ödemekten genellikle kurtarmaktadır.

Ölüm halinde tarafların açık bir irade beyanına gerek olmaksızın, vekâlet sözleşmesi kendiliğinden sona ermektedir. Vekâlet verenin ölümünden sonra bir iş görme borcunun ifa edilmesi için vekâlet verilmesi halinde, eğer hukuki işlem ölüme bağlı tasarruf niteliğinde (örneğin bağışlama) ise buna ilişkin şekli hükümlere uyulması, ölüm halinde

yapılan sözleşme vekâlet sözleşme niteliğinde ise TBK’da düzenlenen vekâlet sözleşmesi kurallarına uygun bir sözleşme yapılması gerekmektedir. Kişi hakkında gaiplik kararı verilmesi ve tüzel kişiliğin sona ermesi de ölüme benzer şekilde vekâlet sözleşmesinin sona ermesine yol açmaktadır.

Vekâlet verenin ya da vekilin ehliyetini kaybetmesi ile vekâlet sözleşmesi sona ermekle beraber, sözleşme ile aksi kararlaştırılmışsa veya işin niteliği gerektiriyorsa vekâlet sözleşmesi sona ermemektedir. Vekâlet verenin sınırlı ehliyetli ya da sınırlı ehliyetsiz duruma düşmesi halinde vekâlet sözleşmesinin sona erip ermeyeceği konusunda TBK m. 513’de her hangi bir düzenleme bulunmadığından vekâlet sözleşmesinin sona erip ermeyeceğinin genel hükümlere göre belirlenmesi gereklidir.

Sözleşmeden veya işin niteliğinden aksi anlaşılmıyorsa taraflardan birinin iflası vekâlet sözleşmesini sona erdirmektedir. Taraflardan birinin iflası halinde sözleşmenin sona ermeyeceğinin kararlaştırılması durumunda, iflas edenin yerini iflas idaresi alacaktır. TBK m. 513/f. II hükmünün vekâlet verenin iflası halinde uygulanması mümkün değildir.

TBK m. 514 hükmünün hem TBK m. 512 hem de m. 513’ün kapsamına giren durumlarda uygulanması gerekmektedir. TBK m. 514 hükmü, yalnız vekâlet sözleşmesi tarafları arasında bir sona erme sebebi olarak hükümlerini doğurmakta; vekâlet sözleşmesine bağlanan temsil yetkisinin sona ermesine TBK m. 40 vd. düzenlenen temsil yetkisine ilişkin hükümler uygulanmaktadır. Vekilin vekâlet sözleşmesi son bulmadan yaptığı işlemlerden vekâlet veren ve mirasçılarının sorumlu olması için vekilin iyi niyetle hareket etmesi şarttır.

KAYNAKÇA

- ABRAVANEL, Philippe** L'empereur de Chine et le grain de tabac, réflexion sur l'article 404 CO, JdT 1987 I, s. 466 vd.
- AKGÜN, M. Zerrin** Vekâlet Akdi ve Bazı Akitlerden Farkı, Adalet Dergisi 1953 S. 12, s. 1396-1422.
- AKINCI, Şahin** Vekalet Sözleşmesinin Sona Ermesi, Konya 2004.
- AKİPEK, Şebnem** Alt Vekalet, Ankara 2003.
- ALTINOK ORMANCI, Pınar** Sürekli Borç İlişkilerinin Haklı Sebep Feshi, İstanbul 2011.
- ALTOP, Atilla** Yönetim Danışmanlığı Sözleşmesi, İstanbul 2003.
- ARAL Fahrettin/AYRANCI Hasan** Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, 9.Baskı, Ankara 2012.
- ARAL, Fahrettin** Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, Ankara 2010.
- AUBERT, Maurice** Procuration encore valable après décès, mandate post mortem, donation pour cause de mort et responsabilité de la banque après décès du client a l'égard des héritiers, La Semaine judiciaire (1965-1968), s. 286-297.
- AYDOĞDU Murat/KAHVECİ Nalan BAŞPINAR, Veysel** Türk Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, İzmir 2013.
- Vekilin Özen Borcundan Doğan Sorumluluğu, Ankara 2004 (Vekilin Özen Borcundan Doğan Sorumluluğu).
- BECKER, Hermann** İsviçre Medeni Kanunu Şerhi/ Borçlar Hukuku, II: bölüm –Özel borç ilişkileri (m. 184-551), Ankara 1993 (çev. A. Suat Dura).

- BECKER, Joelle** La vente aux encheres d'objets d'art en droit privé suisse: représentation, relations contractuelles et responsabilité, Geneve-Zurich- Bale 2011.
- BİLGE, Necip** Borçlar Hukuku (Özel borç münasebetleri), Ankara 1971.
- BUCHER, Eugen** Schweizerisches Obligationenrecht, Besonderer Teil, Zürich 1988.
- BUFF Felix/von der CRONE Hans Caspar** Zwingende Natur von Art. 404 OR, SZW 2014, s. 332-343.
- BUHLER, Roland** Der Auftrag, OR Handkommentar, Schweizerisches Obligationenrecht (Herausgeber Jolanta Kren Kostkiewicz, Peter Nobel, Ivo Schwander, Stephan Wolf), Bern 2009.
- CANYÜREK, Murat** Özellikle Maddi Fiillere İlişkin Vekâlet Yönünden Vekâlet Sözleşmelerinin Bazı Özellikleri, Argumentum C.1 S.10 Mayıs 1991, s. 141-145; devamı Argumentum C. 1 S. 12, s. 182-186.
- CHAPPUIS, Benoit** Des mandats de durée déterminée de lege feranda, in Etudes pour le Professeur Alain Hirsch, Geneve 2004.
- COUCHEPIN, Gaspard** La forfaitation du dommage, SJ 2009 II, s. 2-30.
- DAEPPEN, Oscar** Le code federal des obligations, ed. française par C. Reymond, Zürich 1937.
- DALAMANLI Lütfü/
KAZANCI Faruk/
KAZANCI Muharrem** İlmî ve Kazai İctihatlarla Açıklamalı Borçlar Kanunu C. IV 372-544, İstanbul 1990.
- DALAMANLI, Lütfü** Borçlar Kanunu Şerhi C. 2 Madde 182-544, Ankara 1977.
- DALLEVES, Louis** Poursuite pour dettes et faillite les effets de la faillite sur les contrats, FJS 1003a.

- DERENDINGER, Peter** Die Nicht und die Nichtrichtige Erfüllung des Einfaches Auftrages, Freiburg 1988.
- DESSEMONTET, François** Les contrats de service, RDS 106 (1987) II, s. 993 vd.
- DROZ, Johann** La substitution dans le contrat de mandat, Geneve-Zurich-Bale 2008.
- DUBLER, Andreas M.** Der Kommissions-agenturvertrag Unter besonderer Berücksichtigung der Frage der Zulässigkeit von Innominatverträgen im Bereich der Verträge auf Arbeitsleistung, Zurich 1995.
- DURR, Carl** Werkvertrag und Auftrag – Kommentar der Art. 363 bis 379 und 394 bis. 406 OR, Vira 1983 Werkvertrag und Auftrag).
- DURR, Charles** Du mandat commentaire jurisprudentiel des art. 394 ss. Du code des obligations, Renens 1972.
- ENGEL, Pierre** Contrats de droitsuise-Traité des contrats de la partie speciale du code des Obligations, de la vente au contrat de sociétésimple, articles 183 a 551 CO, ainsi que quelques contrats innommés, Berne 1992 (Contrats de droitsuise).
- ERDEM, Mehmet** Vekâletten Azil ve İstifa (Vekâlet Sözleşmesinin Tek Tarafı Olarak Sona Erdirilmesi), Erdoğan Teziç'e Armağan, İstanbul 2007, s. 949-962.
- EREN, Fikret** Borçlar Hukuku Özel Hükümler, Ankara 2014.
- ERGÜNE, Mehmet Serkan** Olumsuz Zarar, İstanbul 2008.
- FAVRE-BULLE, Xavier** L'évolution du droit des contrats de prestations de service, RDS 1991, s. 351-380.
- FEHR, Konrad** Commission, FJS, N. 592.

- FELMANN, Walter** Berner Kommentar, Schweizerisches Zivilgesetzbuch, Das Obligationenrecht, Band VI, 2.Abteilung Die einzelnen Vertragsverhältnisse, 4.Teilband, Der einfache Auftrag, art. 394-406 OR, Bern 1992.
- FRICK, Aurelia C. K.** Die Beendigung des Einfaches Auftrages (Art. 404 und 405 OR), Basel 2005.
- FRIEDRICH, Hans Peter** Fragen aus dem Auftragsrecht, ZBJV Band 21 Dezember 1955, s. 449-483.
- FUNK, Fritz** Commentaire du code fédéral des obligations, trad. française par M.PORRET, Neuchatel 1930.
- GAUCH, Peter** Art. 404 OR- SeinInhalt, seine Rechtfertigung und die Fragen eines zwingenden Charekters, Recht 1992, Heft 1, s. 9-22. (Art. 404 OR).
- GAUTSCHI, Georg** Berner Kommentar, Kommentar zum schweizerischen Privatrecht, Band VI: Obligationenrecht, 2. Abteilung: Die einzelnen Vertragverhältnisse, 4. Teilband: Der einfache Auftrag, Bern 1971.
- GEHRER Carole/GIGER Gion** Art. 394-406 OR, Handkommentar zum Schweizer PrivatrechtVertragverhältnisseTeil 2: Arbeistvertrag, Werkvertrag, Auftrag, GoA, Bürgschaft, 2.Auflage, Zürich-Basel-Genf 2012.
- GMUR, Philipp** Die Vergütung des Beauftragten Ein beitrug zum Recht des einfachen Auftrages, Freiburg 1994.
- GÖKTÜRK, HüseyinAvni** Borçlar Hukuku 2. Kısım, Akdin Muhtelif Nevileri, Ankara 1951 (Akdin Muhtelif Nevileri).

- GÖKYAYLA, K.Emre** Avukatlık Sözleşmesinin Avukatın Azli ve İstifasıyla Sona Ermesi, Ankara 2007.
- GUGGENHEIM, Daniel** Les contrats de la pratique bancaire suisse, 4eme edition, Geneve 2000.
- GUHL Théo/KOLLER Alfred/SCHNYDER Anton K./DRUEY Jean Nicolas** Das Schweizerische Obligationenrecht, Zürich 2000.
- GUHL, Théo** Le droit fédéral des obligations, Zurich 1947 (trad. de l'allemand par Rene des GOUTTES).
- GÜMÜŞ, Mustafa Alper** Borçlar Hukuku Özel Hükümler Cilt. 2 İstisna Vekâlet Tellallık Vekâletsiz İş Görme Havale Vedia Kefalet Garanti, İstanbul 2010 (Borçlar Özel C. 2).
- GÜMÜŞ, Mustafa Alper** Türk-İsviçre Borçlar Hukuku'nda Vekilin Özen Borcu, İstanbul 2001 (Vekilin Özen Borcu).
- GÜMÜŞ, Mustafa Alper** Borçlar Hukuku Özel Hükümler Cilt II, İstanbul 2012 (Borçlar Özel C. 2 (2012)).
- GÜNAY, Cevdet İlhan** Türk Borçlar Kanunu Şerhi, Ankara 2012.
- GÜNERGÖK, Özcan** Avukatlık Sözleşmesi, Ankara 2013.
- GÜRSOY, K.T.** Vekalet akdinin ölüm sebebiyle sona ermesi ve sonuçları, Temsil ve vekaletle ilişkin sorunlar Sempozyumu, İstanbul 1977, s. 23-33.
- HOFSTETTER, Josef** Le mandat et la gestion d'affaires, TDPS., vol.VII, t. II/1, Fribourg 1994 (Mandat).
- HOFSTETTER, Josef** Schweizerisches Privatrecht VII/6 Obligationenrecht-Besondere Vertragsverhältnisse Der Auftrag und die Geschäftsführung ohne Auftrag, Basel 2000 (Auftrag).

- HONSELL, Heinrich** Schweizerisches Obligationenrecht Besonderer Teil, Neunte Auflage, Bern 2010.
- HUGUENIN, Claire** Obligationenrecht Allgemeiner und Besonderer Teil, Zurich 2012.
- HUGUENIN, Claire** Obligationenrecht Besonderer Teil, Zurich 2008.
- JAUSSI, Nelli** Die Auftrag substitution nach Schweizerischem Obligationenrecht, Zurich 1926.
- JEANDIN, Nicolas** Les effets de la faillite sur le contrat de durée, in le contrat dans tous ses états sous la direction de François Bellanger-François Chaix-Christine Chappuis- Anne Héritier Lachat, Geneve 2004.
- KARABAĞ-BULUT Nil** Medeni Kanununun 23. Maddesi Kapsamında Kişilik Hakkının Sözleşme Özgürlüğüne Etkisi, İstanbul 2014.
- KARAHASAN, Mustafa Reşit** Türk Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri Notlandırılmış Yasa Maddeleri ve Yargıtay Kararları C. 5, İstanbul 2004.
- KAYIHAN Şaban/ÜNLÜTEPE Mustafa** Vekâlet Sözleşmesinin Kendine Özgü Sona Erme Sebepleri, FSM İlmi Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, S. 3, Y. 2014, s. 171-212.
- KNOEPFLER F./GUINAND J.,** Mandat, FJS. 327, 328,328a, Geneve 1983-1984.
- KRAUSKOPF, Frédéric** Die Kündigung von Bauerverträgen und die Folgen, in Schweizerische Baurechtstatung, Freiburg 2007, s. 29-66.
- LEUENBERGER, Christoph** Dienstleistungsverträge, ZSR 106 1987 II, s. 1-92.
- LIATOWITSCH** Jederzeitige Kündbarkeit von

- Manuel/MONDINI Andrea** Auftragschadet dem Dienstleistungssandort Schweiz Zeit für eine Praxisänderung zu Art. 404 OR, AJP 2009, s. 294-300.
- LUCHINGER, Niklaus** Schanedersatz im Vertragsrecht, Fribourg 1999.
- MABILLARD, Ramon** Rechtsnatur, anwendbare Gesetzbestimmungen und Zulässigkeit der unechten Konventionalstrafe, AJP 2005, s. 547-559.
- MIDDENDORF, Patrick** Nachwirkende Vertragspflichten, Freiburg 2002.
- MORIN, Arianne** La jurisprudence du tribunal federal publiée depuis 1994 en matiere de mandat in l'evolution recente du droit des obligations, 2004.
- MULLER, Christoph** Contrats de droit suisse, Berne 2012.
- OLGAÇ, Senai** Kazai ve İlmi İçtihatlarla Türk Borçlar Kanunu Akdın Nevileri C:III Akdın Muhtelif Nevileri Madde 372-545, Ankara 1969.
- OSER Hugo/SCHONENBERGER Wilhelm** Kommentar zum Schweizerischen Zivilgesetzbuch V. Band: Das Obligationenrecht 2.Teil (Halbband): Art.184-418, Zurich 1936.
- ÖZKAYA, Erarslan** Vekalet Sözleşmesi ve Kötüye Kullanılması, Ankara 2005.
- PEYER, Jürg** Der Widerruf im Schweizerischen Auftragsrecht, Zürich 1974.
- PIAGET, Emmanuelle** Les regles du mandate face aux contrats innommés analyse conceptuelle et typologique du contrat de mandate, AJP/PJA 2005, s. 986-1001.

- RAMONI, Claude** Demeure du débiteur et contrats de droit suisse, Lausanne 2002.
- ROBERT-TISSOT, Fabrice** Les effets du concordat sur les obligations, Zürich 2010.
- ROSSEL, Virgile** Manuel du droit fédéral des obligations, Lausanne Geneve 1920.
- SARI, Suat** Vekalet Sözleşmesinin Tek Taraflı Olarak Sona Erdirilmesi, İstanbul 2004.
- SCHMID Jörg/STOCKLI Hubert** Schweizerisches Obligationenrecht Besonderer Teil, Zürich 2010.
- SCHNEIDER Albert/ FICK Heinrich** Commentaire du code des obligations, 4. édition, adaptation fr. par Max - E. PORRET, Neuchâtel: 1915-1916.
- SELİÇİ, Özer** Borçlar Kanunu'na Göre Sözleşmeden Doğan Sürekli Borç İlişkilerinin Sona Ermesi, İstanbul 1977.
- SEROZAN, Rona** Sözleşmeden Dönme, 2.Bası, İstanbul 2007.
- STOCKLI, Hubert** 2. Abschluss un Beendigung von Planerverträgen/III-IV, Die Planerverträge Verträge mit Architekten und Ingenieuren, 2013.
- ŞAHİNİZ, C.Salih** Türk Borçlar Hukuku'nda Gayrimenkul Tellallığı Sözleşmesi, İstanbul 2002 (Gayrimenkul Tellallığı Sözleşmesi).
- ŞENOL, A.Nilay** Bayilik Sözleşmesi Sona Ermesi ve Sonuçları, İstanbul 2011.
- TANDOĞAN, Haluk** Borçlar Hukuku-Özel Borç İlişkileri C. II, İstanbul 2010 (Borçlar Özel C. II).
- TEKİN, Leyla** Vekilin Müvekkilin Talimatlarına Uyma Yükümlülüğü (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul 2010.

- TERCAN, Erdal** İflasın Sözleşmelere Etkisi Genel Olarak-Satım-Mülkiyeti Muhafaza- Eser-Kira-Hizmet-Kefalet-Vekâlet-Ömür Boyu Gelir ve Ölünceye Kadar Bakma-Adi Şirket ve JointVenture-Finansal Kiralama (Leasing), Ankara 1996.
- TERCIER Pierre/FAVRE Pascal G.** Les contrats spéciaux, 4e edition, Geneve-Zurich-Bale 2009.
- TERCIER, Pierre** L'extinction prématurée du contrat, in Das Architektenrecht Le droit de l'architecte, Fribourg 1995, s. 361-405.
- UYGUR, Turgut** Açıklamalı İçtihatlı Borçlar Kanunu Sorumluluk ve Tazminat Hukuku C. 8 BK m. 395-544, Ankara 2003.
- VELİDEDEOĞLU HıfzıVeldet/ ÖZDEMİR Refet** Türk Borçlar Kanunu Şerhi (Genel-Özel), Ankara 1987.
- von BUREN, Bruno** Der Auftrag, Zurich 1944.
- von BUREN, Bruno** Schweizerisches Obligationenrecht, Besonderer Teil, Zürich 1972 (BT) .
- WEBER, Rolf H.** Der Auftrag, Kurzkomentar Obligationenrecht Art.1-529 (Heinrich Honsell Herausgeber), Basel 2008.
- WEBER, Rolf H.** Der Einfache Auftrag, Basler Kommentar Obligationenrecht I Art. 1-529 OR (Herausgeber Honsell-Vogt-Wiegand), Basel 2011.
- WEBER, Rolf H.** Praxis zum Auftragsrecht und zu den besonderen Auftragsarten, Bern 1990 (Praxis zum Auftragsrecht).
- WERRO, Franz** Commentaire art. 394-406h CO, Commentaire Rommand, Code des obligations, I, THEVENOZ Luc/WERRO Franz (éds), Bale 2012 (CR CO I-Werro).

- WERRO, Franz** La distinction entre le pouvoir et le droit de résilier: la clé de l'interprétation de l'art 404 CO, DC 1991, s. 55 vd (La distinction entre le pouvoir et le droit de résilier).
- WERRO, Franz** Le mandat et ses effets, Fribourg 1993 (Mandat).
- WERRO Franz/DOUZALS Jacques/CARRON Maxence** Les enjeux et la concrétisation de la réforme de l'art. 404 CO, AJP 2013, s. 213-222.
- WOLFER, Marc** Die Vertragliche Regelung der Vertragauflösung "aus wichtigem Grund", AJP 2014, s. 621-626.
- YALÇINDURAN, Türker** Vekalet Sözleşmesinde Ücret, Ankara 2007.
- YAVUZ Cevdet/ACAR Faruk /ÖZEN Burak ZEMBULİDİS, Temistokli** Türk Borçlar Hukuku Özel Hükümler, İstanbul 2014.
Vekâlet, İstanbul Barosu Dergisi, Mayıs 1942, Yıl XVI, S. 5, s. 285-304.
- ZEVLİLİLER Aydın/ERTAŞ Şeref/HAVUTÇU Ayşe/AYDOĞDU Murat/CUMALIOĞLU Emre ZEVKLİLER Aydın/GÖKYAYLA K. Emre** Borçlar Hukuku Genel Hükümler ve Özel Borç İlişkileri Ana İlkeler, İzmir 2013.
Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, 12. Bası, Ankara 2013.